

Hind 19 krooni

HEA LAPS

JA TEMA SÕBRAD JA SUGULASED

Postritel:

Dynamint

Lauri Pihlap

Imeline

Ilon Wikland

Sõbrapäevaks

Uus koomiks

Sõpruse test

**Kirjasõbrad,
koolimullid**

**Kukeaasta
algab**

Kalakool

**Oma
sulega**

**Dr. Taat
annab nõu**

Potteri klubist

Võluvalt koledad autod

Algab H. C. Anderseni muinasjutu- tegelaste meisterdamise konkurs

Aasta 2005 on rahvusvaheline H. C. Anderseni aasta. Eesti Lastekirjanduse Teabekeskus kuulutab sel puhul välja H. C. Anderseni muinasjututegelaste meisterdamise konkursi "Mida kõike võib välja mõelda".

Osalema on oodatud põhikooliealised lapsed. Tööd võivad olla igasugusest materjalist, kõrgusega kuni 50 cm. Tööle lisada järgmised andmed:

- tegelaskuju nimi ja muinasjutu pealkiri
- valmistaja nimi ja vanus, kodune aadress ja telefon
- kool või huviring, juhendaja nimi ja kontaktandmed

Võistlustööd saata või tuua hiljemalt 10. märtsiks 2005 Eesti Lastekirjanduse Teabekeskusesse aadressil Liivalaia 30, 10118 Tallinn. Töid ei tagastata.

Info tel: 6 466 488

Parimatele meisterdajatele auhinnad. Võistlustöid eksponeeritakse 2. aprillil Rahvusraamatukogus H. C. Anderseni päeval, aprillikuu jooksul Eesti Lastekirjanduse Teabekeskuses ning aasta jooksul teistes Eestimaa raamatukogudes. Parimad tööd saadetakse Anderseni sünnilinnas Odenses asuvasse H. C. Anderseni muuseumi. Eesti Lastekirjanduse Teabekeskus

EESTI HAGIJATE JOONISTAMISVÕISTLUSE VÕITJAD

on **MARI LIIS VELNER, SIRELI RUUSMAA, KÄTLIN LUHT, BIRGIT ORGEL, JANAR SAAR** ja **DAJANA TAMMIK**. Tublimad joonistajad olid veel: Stefani Aas, Mari-Liis Kullamaa, Sandra Maasik, Kristi Reinet, Sander Sõõru, Keili Kondike, Anneli Pütsepp, Joanna Laas, Eleri Harjo, Axel Kapp ja Liina Ludvig. Auhinnaaajatega võetakse kontakti veebruari lõpus.

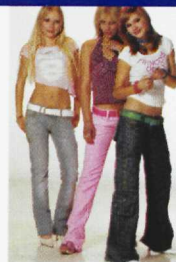

Kes-Mis-Kus?

Nr 2/2005

lk 22

lk 21

- 3 Luulet
- 4 Oma sulega. Viljo Kivisild
- 5 Karolin Kiudorv, Triin Hanikat, Kristian Nisumaa
- 6 Kunst. Kingitused pingviinidele
- 7 Vladislav Koržets.
Hea Lapse Kalakool
- 9 Fantaseerime! Rauno Tamm.
"Aasta 3000"
Algab kirjandivõistlus!
- 10 Nukkvõll
- 11 Matkaradadelt.
Kuristiku gümnaasiumi tegemistest
- 12 Test „Kas oled hea sõber?“
- 13 Naeru-uss
- 14 Meelelahutusmaailm 2005
- 17 Meie Ilon Wikland
- 19 Meisterdamist sõbrapäevaks.
Gled-Airiin Saarso
- 20 See, millest ma tegelikult
rääkida ei taha. Valik kunstinaütusi
- 21 Dynamint
- 22 Lauri Pihlap
- 25 Kirjanurk
- 27 Harry Potteri klubi
- 28 Ristsõna
- 29 Oke! Dr. Taat vastab
mureküsimustele
- 31 Kristiina Kassi talvejutt
- 33 Suur vahetund
- 34 Barbindus
- 35 Koomiks
- 36 Sünnipäevamänge
- 37 Köögi-Kata
- 38 Kadri teeb bändi
- 39 Aleksei Turovski kukeaastast
- 40 Järjehoidja
- 41 Pop. Dynamint
- 42 Kunagine kirjalaps Tiina Sinisoo
- 44 LEGO

lk 39

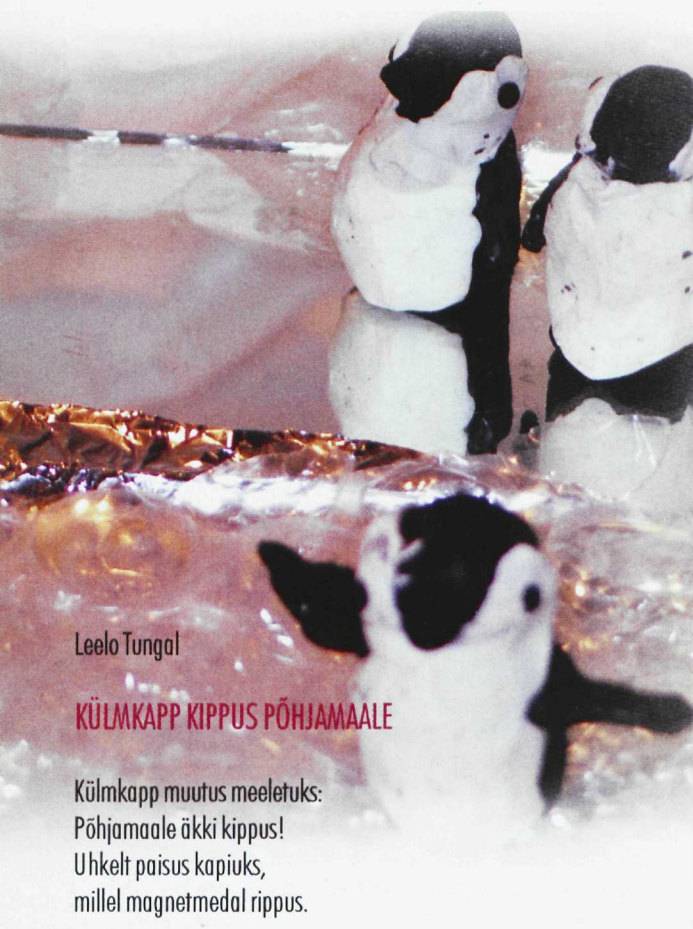
Konkursi "Lahe kommipakk minu parimale sõbrale"

tublimad olid **KÄTLIN LUHT** Paidest, **SARAH MARION MIKK** Tallinnast ja **KRISTEL LUSIK** Arest. Kollektiivse töö eriauhinna saab Suure-Jaani gümnaasiumi 4. b klass. Et meisterlikke töid laekus rohkesti, siis tänab Kalev kõiki häid joonistajaid-meisterdajaid mägusa üllatusega, mis jõuavad kohale posti teel.

lk 14

lk 6

Leelo Tungal

KÜLMKAPP KIPPUS PÕHJAMAALE

Külmkapp muutus meeletuks:
Põhjamaale äkki kippus!
Uhkelt paisus kapiuks,
millel magnetmedal rippus.

“Kuulake, kuis tuks-tuks-tuks
ihkab Põhja minu süda!”
hüüdis külmik. “Väike tšuktš
võib mind juba igatseda!”

“Olgu peale siis, head teed!”
külmikule ütlesime.
“Mis sa, narr, seal põhjas teed?”
endamisi mõtlesime.

Tšuktšimaale lennuk viis
meie kapi üleleile –
nüüd ta muudkui saadab siis
meile võidukaid e-meile.

“Siin on imeilus ilm,
sajab lund kui võluvakast!
Õues muidugi on külm –
nelikümmend kraadi pakast!

Minu sees on miinus viis!
Ja kui jäiseks muutub õhtu,
tšuktšilapsed poevad siis
sooja saama minu kõhtu!”

OLEVIK

Pole olemas inimesi,
kes iial oleks näinud minevikku!
Sest kui ta oli minevikus –
siis too hetk oli olevik...

Pole olemas inimesi,
kes kunagi näevad veel tulevikku!
Sest tol hetkel, kui nad viibivad tulevikus,
on see nende jaoks olevik...

Järelikult see ajaloolane,
kes räägib minevikust,
valetab –
sest tegelikult oli see olevik.

Ja selgetnägija,
kes ennustab tulevikku,
samuti valetab,
sest selleks hetkeks on see juba olevik...

Sigrid Sibul Viluste põhikoolist

**Täname
Kultuuriministeeriumi,
Haridusministeeriumi,
Kultuurkapitali
ja Hasartmängu-
maksufondi**

Oma sulega

TEEL TAASELUSTAVASSE PARADIISI

Mõõnaperioodidel vajanuksin jumala kaitset,
tunnetamaks elu täisväärtuslikku maitset.

Alalistele apaatiaperioodidele leidnuks tulevikus rohu,
kuid jumal määras väljapääsmatu sohu.

Eluviisidelt totaalsetl antisanitaarsesse kaldusin,
ülemvõimu haaravale mõnuainele alla vandusin.

Praegune agoonia kugistab mind varsti,
lootuskiired pilvede taga, niikuinii kukun partsti.

Amoraalsus ning anomaalia tegemistega käsikäes,
allakäigu ainuvõimalus on eluteelt ärapääs.

Minu annihilatsioonist kõrvalteid ei eksisteeri,
täna talutab nõor mind surmaleeri.

ABITA PROBLEEMIDEMERES

Väljapääsmatuna näivaid situatsioone tihti
paiskub eluteele, mõjutustevoolus muutun.
Kõiksugu muredest hingelegi ei pihti,
kuna tänapäeva inimestes sisemaailm puudub!

ROOSTES RÕÖPAD

Misjaoks sünnivad kõikvõimsa tahtel sellised,
Kellede peale heita kõik lahtiolevad tellised,
evidentselt üksindusse eralduvad koledad kujud,
iseloomustavaks tahtmatud esilekerkimised, teiste tujud,
jällegi inimeste tekitatud solgis ujud,
tunnetades - ainsana asjagi ei suju.
Sisemised kisendamised justkui peegel,
kenade geeniuise kuldreegel - jätkke meelde!
„Inetud väljast - inetud seest!“
Elus ilunäljast mõtled inimtühjast teest...
Koledustega küllastunud olevatega soos,
jõledustest üllatunud koledatega koos...
Õiglus saavutab võidu taolises loos?
Kurjus ei nurju? Endiselt pilkuriivav lurjus?

VILJO KIVISILD Raplast

Olen 17 aastane Rapla Ühisgümnaasiumi õpilane, elukoht Rapla.

Huvialade hulka kuuluvad sport (kursis olemine nii kodumaiste kui ka ülemaailmsete spordisündmustega, harrastaja tasemel enda füüsilise vormishoidmine, mis üksjagu aega enda alla haarab). Tegelen võimalike tulevaste elukutsete uurimisega, võõrkeelte sõnavara täiendamisega ja üpris palju erinevate mõtisklustega argiasjadest ning muust sarnasest. Mingil määral ka siis omalooming, mis läbilõõgi ebaselguse tõttu on antud momendil tagaplaanil.

Tulevased kavatsused on teadmiste süvendamine psühholoogia-, looduse-, eesti keele sõnavara ja spordivaldkonnas. Sooviks on ka südamelähedasemate spordialade juures spordikohtuniku ameti (minimaalselt) proovimine. Eelmainitud luuletamine on ka üks kõne alla tulevatest variantidest.

Siiani on luuletustes käsitluse all olnud tumedad ja ängistavad teemad, tavaluuletustega võrreldes ei saa ilmselt palju paralleele tõmmata, kuna riimi osatähtsus on minu jaoks üsna suur ja kindel süsteem tavaliselt puudub. Isiklikult olengi viimasel ajal teadlikult kaldunud luuleteedelt mõneti kõvale, minnes räppimisele sammukese lähemale, kuna nii on uue loomine kodusem ja huvitavam. Looming on eelkõige sisemiste tunnete väljendamiseks ja oma "teise" maailma jaoks, mis pakub tavaelule vaheldust.

DÜNAMIIT

Aeglaselt lühenev sütik, lõppujõudnuna,
torusse sõudnuna, pühib kavaaegse prahi,
Mitmetükist laipa vahin,
puulehtede sahin, pöösaste kahin...

Olen turvalise metsa põues, mitte koduõuel...
Teadmatus? Järgnevale paduvihmale katus?
Nägemata jääv norija matus...

Lõppudelõpuks alandus läbi,
kunagi haihtub häbi, mõni nägi?
Ma pole viirastustest segi...

Sääred tegin, asjad kokku,
ümberkaudsetega kunagi ei kohtu...
Ükskõik...

Leiaks vaid kahtlustele, tagasivaatamistungidele rohtu!

Lõvi Leo

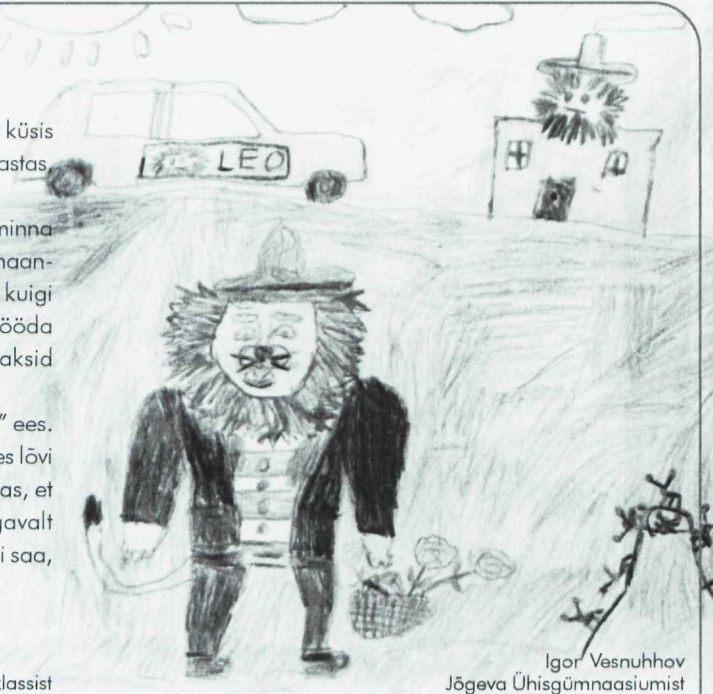
Lõvi Leo tuli ükskord külla sõber – kobras Miku. Miku küsis Leo käest, kelleks ta saada tahab. Leo jäi mõttesse ja vastas, et ei tea veel. Mõõdus päev.

Järgmisel hommikul said sõbrad jälle kokku. Koos otsustati minna kohvikusse jäätist sööma. Teel kohvikusse oli vaja ületada suur maantee. Aga oh õnnetust: tee mis tahad, aga üle tee sõbrad ei saa, kuigi "sebra" on, aga valgusfoori ei ole. Auto auto järel tormab mööda teed ja lõppu ei tulegi. Mitte ükski auto ei peatu, et sõbrad saaksid edasi minna.

Aga siis sõitis järsku mööda politseiauto, mis peatus "sebra" ees. Sõbrad saidki nüüd oma teed jätkata. Kohvikus jäätist süües ütles lõvi Leo järsku, et tahab saada politseinikuks. Sõber Miku aga arvas, et Leo ei saa politseinikuks hakata, kuna ta on lõvi. Leo jäi sügavalt mõttesse ja ütles siis veidi aja pärast: "Kui minust politseiniku ei saa, siis hakkam hoopis maskotiks ja jutul lõpp!"

Nii saigi lõvi Leost maskott, keda lapsed väga armastavad.

Karolin Kiudorv Põlva Ühisgümnaasiumi 2.b klassist

Igor Vesnuhhov
Jõgeva Ühisgümnaasiumist

Lõvi Leo on minu sõber

Lõvi Leo on üks omamoodi lõvi. Tal on pikk saba, kuid see ei takista tal appi tõttamast nendele, kes ei oska käituda. Suures linnas on tema alati sinu kõrval. Lõvi on see loom, kes ihkab sinu sõbraks saada. kui ta näeb korarikkujaid, siis tõttab ka kohe kohale. See on tema armas töö ja sellest ta ei loobu, kuigi on juba vana lõvi. Ta saab juba 30 aastaseks!

Siiani on Leo oma tööga väga hästi hakkama saanud. Ta tubli meeskond on temast palju aastaid vanem: meeskond saab juba 86 aastaseks! Lõvi Leo kõige suurem sõber on koer Morgan. Nad mängivad Morganiga pidevalt tagaajamist. Aga kord tuli pikem vahe sisse, sest Morgan pidi Tallinnas lapsi valvama. Kuigi ka sel ajal polnud lõvi Leol sugugi igav, sest abivajajaid oli palju.

Kui Sinul abi vaja on, siis helista lõvi Leo numbrile 110 ja ta tõttab otsemaid Sinu juurde! Alati, kui on politseipäev, on tema esimesena kohal, teisena saabub loomulikult tubli koer Morgan ja kolmandana tädi Maarika. Alati on ta hommikul esimesena üleval, kuigi tal pole äratuskella. Lõvi Leo on kaua aega olnud minu lemmikloom. Ka Morgan meeldib mulle väga, aga siiski arvan, et Leost on mulle rohkem kasu. Leo on mulle üsna mitu helkurit kinkinud. Tänu temale tean, miks peab helkurit kandma ja teen seda nüüd alati. Lõvi Leo on tõesti minu hea sõber!

Triin Hanikat Palade põhikooli 3. klassist

Katrin Niguman Jänedalt

Kuidas aitan sõpra, keda kiusatakse

Mulle ei meeldi, kui minu sõpra kiusatakse. Mulle meeldib, kui inimesed on heatahtlikud, sõbralikud ja mõistlikud. Tugevamad ei tohi nõrgematele liiga teha! Kui ma märkan, et mu sõpra kiusatakse, lähen talle appi. Ma ütlen, et ärge kiusake!

Mulle ei meeldi kakelda, ma püüan ikka sõnadega hakka-ma saada.

Aga kui mu sõber on kurb ja nutab, siis võtan tal kaela ümbert kinni ja lohutan teda. Kui sõbral on palju vigastusi, siis kutsun kiirabi.

Ma püüan ise hakkama saada. Aga kui ma hakkama ei saa, siis küsin teistelt abi. Tülitse ja kakelda ei ole ilus. Vanasõna ütleb ka, et targem annab järele!

Kristian Nisumaa
Pärnu
Ühisgümnaasiumi
2.b klassist

Robert (Kullo Kooliks ettevalmistusstuudio)

Sandra Horma

Katrin Mudist

Kullo Huvikeskuse käsitööring

Polina Sadikova

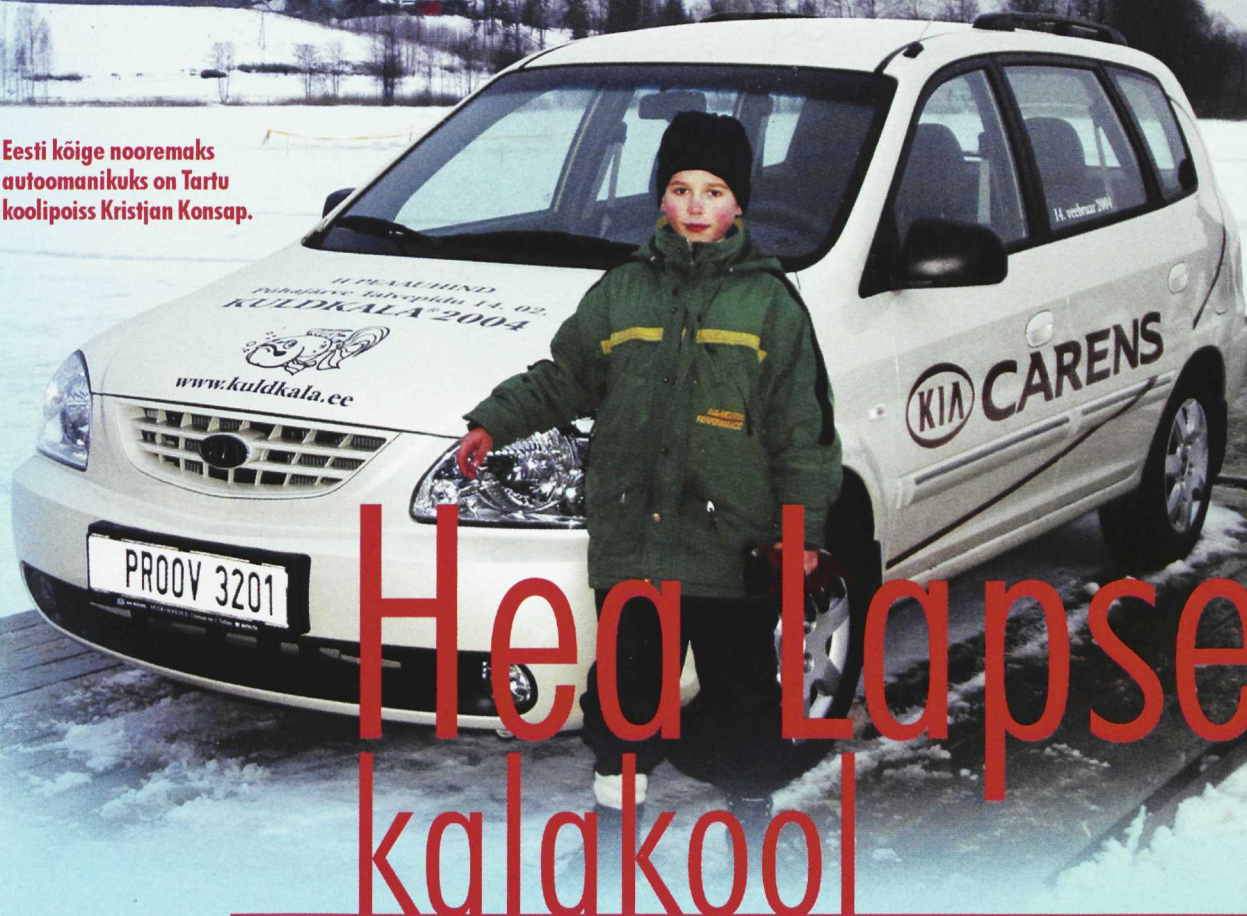

PINGVIINIDE JÕULUPAKID, Harku NK kollektiivne looming

Mida kinkida pingviinidele?

Eesti kõige nooremaks
autoomanikuks on Tartu
koolipoiss Kristjan Konsap.

Hea Lapse kalakool

19. veebruaril

toimub Pühajärve Kalapidu, kui vaid talv sellist vempu ei mängi, et Pühajärv jääb korraliku jääkaaneta. Peaks see niimoodi minema, peetakse pidu ikkagi veebruarikuus, ainult et aasta võrra hiljem. Eesti vanasõna ütleb aga, et ega tali taevasse jää – lootkem siis, et ei jäägi.

Kolmes eelmises Kalakoolis esitasime kokku 9 küsimust. Meenutame neid ja toome ära õiged vastused.

1. Kui suur on Pühajärv? Vastus: **2,86 ruutkilomeetrit.**
2. Kas ahven on rööv- või lepiskala? Vastus: **röövkala.**
3. Kas ühekiuline nailonist õngenöör on promiil, tamiil, famiil või meremiil? Vastus: **tamiil.**
4. Mitmendat korda Pühajärve Kalapidu toimub? Vastus: **8. korda.**
5. Kuhu tekib järvel varem jää, kas järve keskele või kallaste äärde? Vastus: **kallaste äärde.**
6. Kes neist ei ole kala – kas turb, teib, hink, mink või võldas? Vastus: **mink.**
7. Kumb on tugevam, kas järvejää või merejää? Vastus: **järvejää.**
8. Palju elab Eesti vetes erinevaid kala

liike, kas see arv on väiksem kui 30, 55 või 80? Vastus: **väiksem kui 80.**

9. Millise linnu põhitoiduks on kala: on see luik, pääsuke, kormoran või kiivitaja? Vastus: **kormoran.**

Nende vahel, kes õigesti vastavad, lubasime välja loosida piletid osalemiseks kalapüügi-võistlusel Kuldkala 2005. Õigeid vastuseid ei olnud palju ning see tegi piletijagamise lihtsaks. Tasuta saavad võistlusel kaasa lüüa **Hannes Helk** Põlvamaalt, Oravalt; **Mark Kostõgov** ja **Meelis Kurg** Põlvamaalt, Saatsest; **Paul-Hendrik Kulla**, **Mats-Joonas Kulla** ja **Maali-Liina Kulla** Tartumaalt, Laeva vallast. Nende nimed on kantud võistlejate nimekirja ning neil tuleb vaid õigel ajal kohal olla ning kätte saada oma võistlejanumber.

Kirbutamine ehk püük kirptiruga

Kirbuõng koosneb ridvast, noogutist, õngenööri ja kirptirgust.

Ritvasid on väga mitmesuguseid – pisikesi, mis hästi peo sisse mahuvad, ja suuremaid, millel on eraldi käe-

pide. Ridval on tavaliselt **rull**, mille peale keritakse õngenöör. Ridva peenikest vart nimetatakse ridva **pitsiks**, see on nõtker vardake, mille otsa kinnitatakse **nooguti**. Nooguti on tehtud kas terasvedrust, plastliistust või näiteks metssea harjasest. Nooguti otsas on aas või auguke, millest juhitakse läbi **õngenöör**. Õngenööriina kasutatakse ühekiulist nailonnööri, tamiili. See peaks olema üsna õhuke, läbimõõduga 0,10-0,14 mm.

Kirptirg on pisikene tirgukene: sellel on metallist keha ja keha küljes üks väike konks. Keha on kas haavli, tilga, viljatera, sipelga vms kujuga ja see tehakse raskest metallist, kas tinast või volframist. Kirptirgu keha külge on kinnitatud väike aasake, et seda saaks õngenööri otsa siduda, aga on ka selliseid kirptirke,

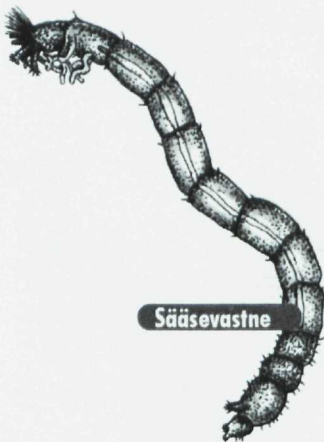

Kirburidvad

millele on läbi keha puuritud auk – siis torgatakse õngenöör august läbi ja seotakse kinni konksu sääre külge. Kirptirku kutsutakse ka lihtsalt kirbüks või kirplandiks, kuid ka *marmõssiks* või *marmõškaks*. See nimi on tulnud vene keelest: *mormõš* on vene keeles üks vees elav kirpvähike, kellest kalad talvel meeleldi toituvad ja kirptirk jäljendab tihtipeale vees just mingit vähikest või putukat. Muide, ka soomlased on vene keelest endile kirptirgu nime laenanud ja kutsuvad seda *mormiks*.

Kirptirguga võib kala püüda ka nii, et konksu otsa mingit sööta ei pane, aga seda oskavad üsna vähesed meisterkalastajad – tavalisel kalamehel läheb asi palju paremini siis, kui ta torkab konksu otsa ka sööda. Söödaks võib olla vihmaussi jupike, taignakuul, hautatud kruubiterra jms, kuid kõige paremateks sööta-deks peetakse surusäase vastset ja kärbsetouku.

Sääsevastne on veinipunane lüliline ussike, nii 10-15 mm pikk. Ta elab veekogude põhjamudas ja on kõigi kalade lemmikroaks. Kalamehed pesevad sääsevastseid kas ise mudast välja või ostavad kalastus- või zookauplustest. Konksu otsa pannakse 1-4 vastset. Selleks tuleb konksu

Sääsevastne

teravik hästi õrnalt vastse pea tagant läbi torgata (peapoolses otsas on vastsel must täpp). Konksuteravikku ei ole vaja vastse sisse ära peita. Sääsevastset kutsuvad kalamehed ka *motõlliks*. Seegi nimetus on laenanud vene keelest.

Kärbsetouk on väike valge vaglake, kes areneb lihakärbsse munadest. Ka

kärbsetouke müüakse zoo- ja kalastuskauplustes. Kärbsetougul on üks ots jämedam, teine peenem. Konksuteravik viiakse õrnalt jämedamas otsas tõugu naha alt läbi ja tuuakse siis jälle välja, konksuteravikku pole tarvis tõugu sisse peita. Konksu otsa pannakse tavaliselt 1-3 tõuku. On olemas ka punaseid, kollaseid või rohelisti kärbsetouke. Et nad sellisteks muutuksid, antakse neile tõugukasvanduses vastava värviga toitu.

Kalapüügi ajal lastakse söödaga kirptirk jää alla, kõigepealt päris veekogu põhja peale. Seda, et kirptirk on põhja peal, näeme me nooguti asendist – see pole enam kirptirgu raskusest paindunud. Seejärel tõstetakse kirptirk põhja pealt kõrgemale, nii 3-5 cm, ja hakatakse seda nooguti otsa abil kergelt võdistama. Nii jääb kaladele vees kirptirgust mulje kui ennast liigutavast putukast. Võdinad peavad olema üsna

Kirptirgud

peened ja tihedad. Niimoodi võdistades tõstetakse kirptirku aegamisi vees kõrgemale, nii kuni pool meetrit põhjast, seejärel lastakse aga uuesti alla. Võdistama ei pea kogu aeg, vahepeal võib teha pause ja lasta kirptirgul olla paar sekundit liikumatult.

Kui kala kirptirku haarab, siis vajub nooguti ots äkitselt allapoole või vastupidi, tõuseb üles. Sellel hetkel tuleb kala haakida – tõsta ritv kiiresti kõrgemale. See, kas kala jäi konksu otsa, on kohe tunda. Kui kala jäi otsa, tuleb vaba käega võtta kinni tamiilist ja tõsta kala vees kõrgemale, samal ajal panna ritv jääle ning võtta siis ka teise käega tamiilist ning taas tõsta kala kõrge-

male, kuni kala jõuab jääauku. Kui see on suurem kala, ei tohi me seda õngenööri hoides jääle tõsta, sest nõör läheb katki, vaid peame kalal sõrmedega peast kinni võtma ja ta niimoodi välja tooma. Kogu selle tegevuse ajal ei tohi me õngenööri lõdvaks lasta, vaid see peab olema pidevalt pinges all, sest muidu pääseb kala minema.

Pisikesi trikke ja püügikavalusi on väga palju. Neid tuleb õppida jää peal vanemate kalameeste käest. Alguses lähevad küll mõned asjad untsu, aga see peabki niimoodi olema. Kalapüük on vaid pealtnäha lihtne asi, tegelikult on see aga suur kunst ja lausa omaette teadus. Kõige muu kõrval õpetab kalapüük inimesele ka tublisti kannatlikkust ja keskendumist, need on aga omadused, mida elus on väga ja väga vaja.

Vladislav Koržets

Eesti noorim autoomanik

Eesti kõige nooremaks autoomanikuks on Tartu koolipoiss **Kristjan Konsap**. Praegu on ta juba 11 aastane, aga auto võitmise ajal oli veel 10. See juhtus eelmisel Pühajärve Kalapeol – automärgiga ahvenat ei püütud järvest välja ning auto loositi kõikide võistlusest osavõtjate vahel. Eks Kristjani õpetajatest vanemate üllatus võis olla üsna suur, kui nad asjast teada said – neid endid Pühajärvel ei olnud, Kristjan käis Kalapeol koos oma Tallinnas elava onuga.

Sõiduauto KIA Carens on ka ametlikult vormistatud Kristjani nimele. Autoregistri keskus oli sellega hulk peamurdmist, sest seadused ei ole arvestanud, et lastel oma isiklikud autod võiksid olla...

Kui kindlat automärgiga kala välja ei püüta, loositakse tänava auto välja nende vahel, kes on saanud mõne teise märgisega kala (selliseid kalu lastakse järve 120). Ainult siis, kui nendest ühtegi kinni ei püüta, läheb auto üldloosimisele. Mullu püüti kinni 12 märgisega kala (järve oli neid lastud 100), kuid on olnud ka Kuldkala võistlusi, millel pole ühtki märgistatud ahvenat kätte saadud.

Aasta 3000

Aastal 3000 ei ole enam nii palju inimesi, kui on aastal 2003. Robotid on selleks ajaks juba inimeste üle võimust võtnud. Robotid hakkavad võimule tulema aastal 2998, 3000. aastaks on nad inimesi juba 2 aastat valitsenud. Aasta 3000 lõpus saab ühel inimesel robotitest villand. Ta mõtleb nädalaid, kuidas robotitest jagu saad. Ta otsib igalt poolt, isegi ka gigaraamatukogust. Ta otsib seda, kuidas roboteid välja lülitada. Kui ta leiab, siis õpib selle endale pähe ja on valmis muutma robotite ajalugu. Ta mõtleb, et võiks kedagi endale appi kutsuda. Kõik, keda ta kutsub, ütlevad: "Ei!" ja peavad teda hulluks. Tema ei hooli teiste arvamusest ja otsustab oma mõtte tõeks teha.

See on 3000. aasta detsembri 24. kuupäev, kui inimesed vanasti jõulupühasid pidasid, aga enam ei lubatud, sest robotid ei tunnistanud neid pühi. See mees läks mega-politsei jaoskonda, hakkas politseinikke algul vaatama. Ta kartis natuke. Siis tuli tema juurde üks megapolitseinik ja küsis: "Mis sul vaja on?"

Mees rääkis megapolitseile, et nurga taga on gigabait-kakulus. Nad läksid nurga taha ja mees sai hakkama

sellega, et lülitas megapolitsei välja. Lõpuks oli temaga liitunud kümneid inimesi. Nad olid poolest maailmast halvad robotid välja lülitanud. Neil oli vaja veel ainult Antarktikas käia. Selle nad jätsid viimaseks, sest seal oli hästi soe.

Kui nad olid lõpetanud, siis oli aasta 3002 ja kuupäev oli 23. detsember. Nad lendasid enda kräga-autodega koju ja hakkasid järgmisel päeval jõule pidama. Nad muutsid kõik endiseks. Head robotid olid ka õnnelikud, sest neid kiisati enne kogu aeg taga.

Mees hakkas siis pärast seda rasket tööd oma elule pühenduma. Ega keegi teada või, kas mõni robot äkki kuskil peidus ei ole?

Rauno Tamm Kalmetu põhikooli 8. klassist

Fantaseerijad, Fantaseerijad, silmad siia!

Algab Hea Lapse ja internetiportaali www.kool.ee ühine SUUR FANTASEERIMISVÕISTLUS! Teemaks on "MAAILM KOLMEKÜMNE AASTA PÄRAST".

Selle kohta, milline OLI maailm kolmkümmend aastat tagasi, saate teada oma vanematelt, õpetajatelt või ka raamatutest ja filmidest. Eks ole rabav mõelda, et siis polnud ei kodudes ega ka koolides arvuteid, et kellelgi polnud taskus mobiiltelefoni ja et eestlastel oli sellal keelatud sinimustvalgeid lippe heisata!

30 aasta möödudes olete teie, head lugejad, juba ise arvatavasti isad-emad, kes jutustavad oma lastele, missugused olid teie mänguasjad, kooliõpikud, hobid...

Ja siis on kangesti põnev lugeda, missugusena nägite te tulevikku oma lapsepõlves! Kas fantaasia lendas liiga kõrgelt või osutusite lausa prohvetiteks?

Kirjutada võite KOGU MAAILMAST või EESTIST või OMA KODUKOHAST või ka OMA KOOLIST 30 AASTA PÄRAST.

OSA VÕTTA võivad KÕIK KOOLIÕPILASEDI! Muidugi ei panda ka noorematele kätt ette, kuid kirjaoskus on teadagi vajalik!

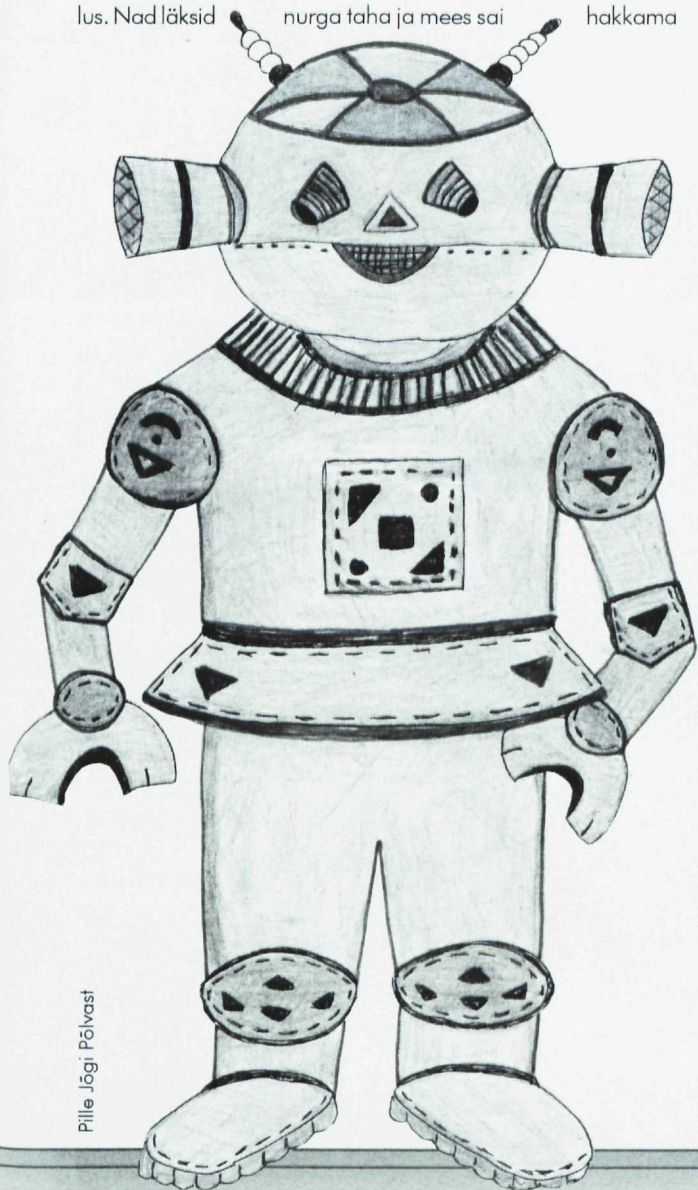
Oma kirjatöid võite ka illustreerida! Oleks hea, kui joonistused poleks suuremad kui A4 (joonistusploki lehe mõõtu).

Võistlustööde arasaatmise viimane tähtaeg on 31. august 2005.

Kirjatöid ootame nii hariliku posti teel (aadressil: Hea Laps, Harju 1, Tallinn 10146) kui ka e-posti kaudu (Hea.Laps@mail.ee)

PARIMAD FANTASEERIJAD SAAVAD AUHINNAD ning nende tööd avaldatakse ajakirjas Hea Laps ja internetiportaalil www.kool.ee. Ning - nagu öeldud - soovivad portaalitegijad teie loomingut säilitada vähemasti 30 aastat!

Suled, pastakad ja arvutihiired tööle, sõbrad!

Kole-tuuning

S seekord tuleb juttu autoehitajate koledaimatest saavutustest, mida mina julgeksin kutsuda kole-tunigu autodeks. Neid ühendab üks asi – nimelt on kõigi nende ehitamise juures võetud projekti alustamiseks juba iseenesest niivõrd kole masin, et ükskõik kui palju tema välimust ei muudaks, pole seda autot lihtsalt võimalik ilusamaks muuta. Üks sellistest autodest, mis nagoonii ilusamaks ei muutu, ükskõik mis nurga alt sa teda ei vaatakski, on Lada. Pildil olev Lada on näiteks ehitatud Prantsusmaal ja tema omanikule on arvatavasti meeldinud Elvis. Müts maha selle mehe töö ja vaeva ees! Arusaamatuks jääb siiski see, miks ta on oma pop-iiidoli austamiseks valinud Cadillaci asemel Lada ehitamise...

Ladad pärinevad teadupärast Venemaalt. Sealtd pärinevad ka kõige kole-naljakamad kole-tuuningu masinad.

Neilt pildidelt nähtav roheline elusuuruste spoileritega iludus on vist üks parimaid kole-tuuningu näiteid läbi aegade. Masin pärineb arvatavasti sellest ajast, kui

Venemaa kolkaküladesse jõudsid esimesed välismaised tuuninguajakirjad. Külamehed nähtavasti sirvisid neid hoolega ja kuna nad massiivseid spoilerid plastist või klaaskiust teha ei osanud...siis tegid nad need lihtsalt plekist! Auto on arvatavasti värvitud Belarus-traktori värviga. Hea lisana on keegi sugulane toonud kaugelt Moskva autonäituselt paar klepsu, mis samuti tuuning-masina ilmet juurde annavad. Hindeks 5+

Antud Ladal aga on tänu koera-

kõrvadena lehvivatele porilapakatele ja külge ehtivale ruudulipule saavutatud kiire rallimasina välimust.

Kes ütles, et sildid ja klepsud ei tee masinat uhkeks? Mõned arvavad kaljukindlalt, et teevad.

Kui juba tuuninguautoga tegu, siis peab sellel ilmingimata olema ülisuur tagatiib. Antud Ladal on see täpselt nii suur kui peab ja valmistatud kindlasti parimatest saada olnud materjalidest.

Küsitav on taaskord vaid see, miks on Ladal stabilisaatorit vaja..

Veidi stiilsem ja väiksem näide samast vallast. Kindlasti tuleks tähele panna seda, et seekord on tiib juba lausa autoga sama värvi.

Street racinguga ei tegele siiski vaid ainult eesti rullnokaad... Piltidel olev roheline Lada on isegi stiilsem kui mõned siin ehitatud masinatest.

Loodetavasti ei tekitanud ma teile nende piltide näitamisega mingit võõristust autode suhtes...

Viie kooli hellakesed-hundukesed kohtusid Tallinna Kuristiku gümnaasiumis

*Luban olla sõnakuulelik, austada taevaisa, armastada isamaad, täita hellakese hundukese seadusi ja teha igapäev head.
(Hellakeste-hundukeste lubadus)*

Hilissügisel toimus Kuristiku Gümnaasiumis EGLI kõige nooremate ühisüritus. Sellel üritusel osales lapsi viiest üksusest üle kogu Eesti (Elva, Kambja, Keila, Lähte, Kuristiku) – kokku 56 inimest – ning lisaks oli telefonikõne kaugusel perearst Ester Eensaar, kes esimese laagripäeva õhtul käis lastega tutvumas.

Pärast arsti visiiti jagati osalejad kolmeks rühmaks. Iga rühm läks erinevasse mängutappa: üks joonistama, teine arvutiklassi ja kolmas õhupüssi laskma. Iga tunni tagant toimus mängutubade vahetus. Enne unele minekut vaadati veel eelmiste aastate hellakeste-hundukeste laagrite videosid.

Kui hommikusagimised tehtud, uni silmist pestud ja hommikusöök söödud, mindi õue, et jalutada teletornini. Ilm oli selge, aga külm. Teletornist avanes imeline vaade ümbrusele.

Seejärel mindi matkates Pirita noortekeskusesse lõunasöögile, külastati Pirita kloostri varemeid ja matkati taas koolimaja poole. Matkal oli kokku 8 kontrollpunkti, kus pidi üles näitama gaidlike teadmisi, osavust ja midu nutikust. Kella viieks olid kõik rühmad koolimajas, kõigil ilusad punased põsed nagu ladvaõunad. Päev lõppes diskoga, mille muusikapauside ajal mängiti vahvaid mängu.

Pühapäeva hommikul äratati väikesed väsinud diskotajad rahvastepalli ja duell-laskevõistluse ajaks üles.

Laager lõpetati aulas, kus jagati diplomeid ja komme. Enne koduteele asumist moodustati sõprusring. Küllap kohtume taas mõnes järgmises laagris. Aga ei saa ütlemata jätta, et hellakesed ja hundukesed olid väga tublid!

Leho Jõeorg
Elo Sagor

Matk Vabadusvõitluse muuseumi

Mie klass käis väga põneval matkal Eesti Vabadusvõitluse muuseumi Lagedil. See muuseum sai juba 10-aastaseks.

Hommikul kooli juurde kogunedes olid kõigil seljas piknikukotid ja kaasa võetud hea matkatuju. Kell 10 hakkasimegi tasapisi Lagedi poole astuma. Juba paari tunni pärast olime Lagedil, olime marssinud üle kolmeteistkümmne kilomeetri!

Lagedil ootas meid muuseumi juhataja **Johannes Tõrs**, kes näitas meile muuseumi, mis oli väga põnev. Seal oli väga palju huvitavaid eksponaate: sineleid, raamatuid, fotosid, püsse, kuulipildujaid ja palju muud sõjatehnikat. Kõige huvitavamad eksponaadid olid: president Pätsi töölaud ja Kawe keldri piinamistool koos jubedate verdtarretavate piltidega piinamistest. Kui olime kõik ära vaadanud, tegi muuseumi juhataja meile ekskursiooni ka õues.

Õues oli väga palju põnevat sõjatehnikat, enamusest oli küll kasutuskõlbmatu, kuid siiski saime sõita ühe soomukautoga. See sõit oli nii parajalt hirmus kui ka põnev. Kõik tüdrukud ja poisid kiljusid mis kole. Veel saime sihtides proovida, kuidas töötab suur õhutõrje suurtükk. Muuseumis meeldis meile väga.

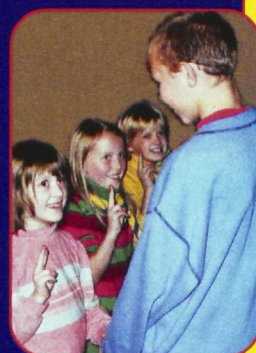
Matk jätkus Jüri suunas. Marssisime veel umbes 5 kilomeetrit, kuni lõpuks jõudsime Jüri kirikusse, kus ootas meid Jüri pastor Tanel Ots, kes rääkis headusest ja ühest silmast altarimaalil, mis meid valvab kogu aja. See oli kena jutlus. Edasi vaatasime ringi ka Jüri kirikuaias, kus asus mälestusmärk Piiblile.

Kui lõpuks jõudsime Lehmja tammikusse, siis grillisime vortse ja mängisime palli.

Õhtul bussiga Tallinnasse tagasi sõites ütles õpetaja meile, et olime sel päeval käinud umbes 20 kilomeetrit. Olime tõesti väga väsinud.

Matk oli pikk, põnev, huvitav, lõbus ja väsitav. Kõigile meeldis see väga.

Dan-Timo Vaan Tallinna Kuristiku gümnaasiumi 6.b klassist

KAS OLED HEA SÖBER?

Su sõbra näole on tekkinud ääretult ebameeldivad vistrikud. Sõber on masenduses ega taha kooligi tulla. Sina

- viskad ta väljanägemise üle nalja;
- ütled, et tegelikult polegi asi nii hull, et tasuks kurvastada;
- kihutate apteeki ja tood sealt sõbrale vistrike vastaseid ravimeid;
- maalid ka enda näo guaššidega vinniliseks, et sõber end üksildasena ei tunneks.

Kinno minnes selgub, et su sõber on oma rahakoti koju unustanud. Ega sinulgi raha jalaga segada ole – kui peaksid tallegi pileti ostma, tuleks sul jala koju minna, sest nagu kiuste on kuupilet aegunud. Sina

- lähed üksinda kinno ja soovivad sõbral mõni teine kord seda filmi vaadata;
- jätad ka ise kinno minemata ja lähed sõbra poole videofilme vaatama;
- ostad ka sõbrale oma viimase raha eest pileti ja teed pärast kinoseansi väikese jalamatka;
- annad piletiraha sõbrale ja kõnnid kohe kodu poole.

Ükski sõprus pole meelakkumine. Ka sinu ja su parima sõbra vahelt võib must kass läbi joosta, näiteks kuuled sa kelleltki, et sõber on sinu kohta väga inetuid asju rääkinud. Seda kuuldes sa

- katkestad sõbraga igasugused suhted ja lobised teistele välja kõik saladused, mille ta sulle on usaldanud.
- hoidud sõbrast mõnda aega eemale ja ootad, et ta tuleks lepitust otsima;
- lähed sõbra juurde ja küsid otsekoheselt, kas jutt vastab tõele või on keegi lihtsalt pähe võtnud teid omavahel tülli ajada;
- kutsud sõbra koos tüliõhutajaga kohvikusse ja teed neile seal välja, et nad näeksid su headust ja suuremeelsust.

Su sõbrale on ostetud ürgaegne talvemüts, mida isegi hernehirmutised häbeneksid. Teda aga sunnib ema seda erijätkust peas kandma. Sina

- naerad koos klassikaaslastega selle jubeda peakatte üle ja arvad, et igauks, kes sellisega kodunt välja julgeb tulla, on peast segi;
- laenad sõbrale pikemaks ajaks oma vana,

aga tema mütsist siiski märksa viisakamat peakatet, nii et ta võib ema silma alt pääsedes jälgi mütsi kohe ranitsasse panna ja sinu oma pähe tõmmata;

- lähed sõbra ema juurde ja püüad talle selgeks teha, et kui ta nõuab oma lapselt sellise mütsi kandmist, siis on see umbes sama kui see, et ema läheks iga päev oma töökohta, krokodillimask ees;
- koos sõbraga kuskile minnes võtad selle jubeda mütsi kandmise enda peale ja annad sõbrale oma moeka kübara.

Sõber sõitis pikemaks ajaks maale vanaema juurde. Vanaema on teadagi igati kena vanainimene, aga tal pole ei arvutit ega telefoni ja kümne kilomeetri raadiuses pole internetipunkti. Sõber oli bussi peale minnes täitsa tujust ära, sest teda ootas ees pikk erakuelu. Sina

- kehitud olgu ja ütled, et mis ta siis peab sellist vanaema, kes elab kuskil pärapõrgus;
- annad sõbrale kaasa paar oma ajakirja või raamatut;
- küsid sõbralt ta vanaema aadressi ja saadad sõbrale mitu lahedat kirja;
- lähed sõbraga kaasa, kuigi ta vanaemale see üldse ei meeldi ja ta annab igal sammul mõista, et teed talle kõvasti tüli.

Sõber leidis tennis kätes endale uue semu, kes õpib teises koolis ja keda sina üldse ei tunne. Oma sõbrale külla minnes märkasid, et neil kahel on omavahel isegi rohkem rääkimist kui sinuga. Mõnest spordialasest jutust ei saa sa tuhkagi aru. Sina

- oled hingepõhjani solvunud ja lahkud ust paugutades sõnagi lausumata;
- esitad sõbrale järgmisel päeval ultimaatum: kas tema või sina!
- juhivad teiste tähelepanu sellele, et jututeema on sulle võõras ja palud sõpra, et ta ka sulle selgitaks, millest käib jutt;
- konutad nukralt nurgas ja hoiad kõrval kikkis: äkki pannakse lõpuks ka sinu juuresolekut tähele.

Kuigi olite eelmisel päeval kokku leppinud, et lähete sõbraga pühapäeval liuväljale ja kinno, selgub, et sõber peab just sel päeval kodus istuma ja oma

väikest venda hoidma. Sina

- oled tujust ära ja söimad sõpra sõna-murdjaks, mammakaks ja nannipunniks, enne kui pahaselt üksisuisutama lähed;
- tunned talle kaasa ja otsid liuväljale minekuks mõne teise sõbra või tuttava;
- jääd koos sõbraga tema poole, sest lapsehoidmise kõrval annab ka üht-teist muud korda võtta;
- võtad sõbra soovil ta vennakese hoidmise enda peale ja saadad sõbra üksinda lõbutsema.

■ **Kui su vastused vastasid kõige rohkem a-dele, siis oled üsna kehv sõber. Oled harjunud ainult iseenda peale mõtlema ja seepärast on sul igas seltskonnas raske end omainimesena tunda. Oled alailma mossis ja tige ning sulle paistab, et kogu maailm on sinu vastu. Püüa ennast mõnikord sõbra seisukohale asetada, siis saad temast paremini aru. Võta teatavaks, et ka kõige tasema inimese kannatus võib katkeda ja siis on sul raske vana sõprust lappima hakata.**

■ **Kui vastuste hulgas oli kõige rohkem b-sid, siis on su sõprussuhe üsna hüplik: vahel olete sõbraga nagu sukk ja saabas, vahel jälle ei tunne üldse tahtmist teisega kohtuda. Võib-olla pole sa veel leidnud tõelist südamesõpra, kellest tõsiselt hooliksid ja kelle ustavuses ka ise kindel oleksid. Ehk aitaks see, kui võtate ühiselt ette mõne matka või käiksite tihemini teineteisel külas?**

■ **Kui vastuste seas on kõige rohkem c-sid, siis võib su sõbrale õnne soovida: just sellisele kaaslasel võib iga ilmaga kindel olla! Selline sõprus võib kesta elu lõpuni, sest püüate teineteist alati toetada, kuid ei oota teiselt, et see peaks olema mingi imeinimene, kes kõik mured enda peale võtab. Muidugi tuleb kõigil ette ka eriarvamusi, aga teineteist usaldades saab neid lahendada ilma suurema ahastuse või pahanduseta.**

■ **Kui su vastuste seas on enamjagu d-sid, siis peaksid mõtlema, kas teie vahel pole äkki mitte sõprus, vaid hoopis isanda ja teenri suhe. Iga sõprus nõuab vahel ka eneseohverdust, kuid mitte ühepoolset! Teed oma pideva abivalmiduse ja loobumusega küll sõbra elu väga lihtsaks, aga kui ka tema omalt poolt sind ei toeta, siis on karta, et tegelikult ei pea ta sind endaga võrdseks ja kasutab su headust ära. Õpi vahel ka ei ütlema ja näita sõbrale, et ka sinul on oma tahe olemas! Alguses võib sõber seda küll pahaks panna, aga kui tal on aru peas, siis taipab ta vigu oma käitumises.**

"Miks sa loobusid korvpallitrennist?"

"Sellepärast, et see spordikool on sama mis vaestemaja: kujuta ette, kummalgi korvpallikorvil pole seal põhja all! Ja mida sa mängid, kui kogu selle kamba peale on mängus üksainu pall..."

Väike Juku on koos isaga korvpallivõistlustel.

"Issi, kas korvpallureid võib igaüks osta?" küsib väikemees.

"Miks sa seda küsid?" imestab isa.

"No milleks neil muidu hinnasildid seljas on?"

Juku küsib sõbralt: "Ütle, kas sa oled näinud sellist unenägu, kuidas sa Martin Mürsepaga korvpalli mängid?"

"Ei, kahjuks mitte..."

"Vaata kindlasti – see on täitsa lahe unenägu!" soovib Juku.

Juku satub haiglasse.

"Poiss, kas sul pidžaama on?" küsib öde

vastuvõtutoas.

"Ei – arst ütles, et mul on hoo-pis pimesoolepõletik!"

Juku saadab vanaemale sünnipäevaks terve paki joonistusi.

"Poiss, su kiri on liiga raske selleks, et seda saaks tavalise postmargiga teele saata. Pead sellele veel viie krooni väärtuses marke peale kleepima!" ütleb postiametnik.

"Aga kui ma marke juurde kleebin, siis läheb kiri ju veelgi raskemaks!" arvab Juku.

Juku hoopleb uue käekellaga.

"Ütle, mis kell praegu on?" küsib sõber.

Juku heidab pilgu oma kellale ja teatab: "Kaksteist!"

"Kas tõesti?" imestab sõber. "Mina arvasin, et kell on palju rohkem!"

"See pole võimalik!" teatab Juku. "Minu kellal on kaksteist kõige suurem number!"

Vanaema tuleb polikliinikust ja ütleb: "Arst

arvas, et mul on vesi põlves!"

"No mis ma ütlesin – ega see pidev hamaste pesemine pole õige asi! Eks see vesi on sul suust põlve sisse vajunud, sest ujumas sa ju ei käi..."

"Juku, miks sa seisad peegli ees, endal silmad kinni?" küsib ema.

"Ma tahan näha, missugune ma magades välja näen!"

"Kas teate, õpetaja: eile sai mu ema kaardi vanavanaonult, kes elab Ameerikas!" teatab Juku koolitunnis.

"Oo, kas ta on siis veel elus?" küsib õpetaja.

"Seda ma küll ei tea – sellest ei kirjutanud vanavanaonu midagi!"

"Minu ema on supermarketi kõige parem kassamüüja!" hoopleb Juku.

"Kust sa seda tead?" küsib sõber. "Kas ta saab tihti preemiat?"

"Seda mitte – aga tema kassa juures on alati kõige pikem järjekord!"

"Tere, õpetaja Mägi!" hüüab Juku tänaval vastu tulevale naisterahvale. "Küll te olete muutunud: juuksed punaseks värvunud ja kaalust olete ka kõvasti juurde võtnud!"

"Tere," vastab naine viisakalt. "Ainult et ma ei ole õpetaja ja mu nimi pole Mägi, vaid Jögi."

"Tohoh!" imestab Juku. "Nii et isegi nime olete ära muutnud!"

KAIMAR PALTS

Meelelahutusmaailm 2005

"Dear Frankie"

Filmimaailm 2005 pakub suurel määral uut ja huvitavat, mõnel juhul isegi vanades jälgedes käies. Järgnevad killukesed on valitud nopped suurest filmikompotist.

MÄNG

Peresuhted on läbi aegade komöödiate ja draamade lemmikteemaks olnud. 4. märtsil jõuab USA-s suurele ekraanile film "Dear Frankie", kus üheksa aastat vana Frankie on terve elu teadnud, et tema isa kalalaeval töötab. Tema ema Liz on aga loo välja mõtelnud selleks, et võsukestele tööga mitte haiget teha. Nüüd on nimetatud kalalaevasadamasse saabumas ja olukord tuleb valeisa abil lahendada. Osades Emily Mortimer, Gerard Butler ja Jack McElhone. Komöödia kesta all on lisaks mitmed töö-

sisemad teemad peidus.

19. mai paiku on maailma üks enim oodatud ulmekompotte "Star Wars Episode III" kinosale raputamas. See peaks lisaks ka sarja eelmistele filmidele veel kord elu sisse puhuma, kasvõi sedaviisi, et nende DVD-d jälle nõutud kraamiks muutuvad. Lisaks silmailule pakub film tervet staari-paraadi, nagu selliste suurte teoste puhul ikka kombeks: Ewan McGregor, Natalie Portman, Samuel L. Jackson, Christopher Lee jne.

18. novembril on põhjust rõõmustada kõikidel Harry Potteri austajatel. Sarja neljas film, "Harry Potter ja tulepeeker", pakub läbilõike võlurikooli neljandast aastast. Peaosades endiselt tuttavad noored staarid Radcliffe, Watson ja Grint. Lavastajaks seekord Mike Newell, kelle kuulsaimaks tööks jääb siiaamaani tõenäoliselt põnevusdraama "Traffic".

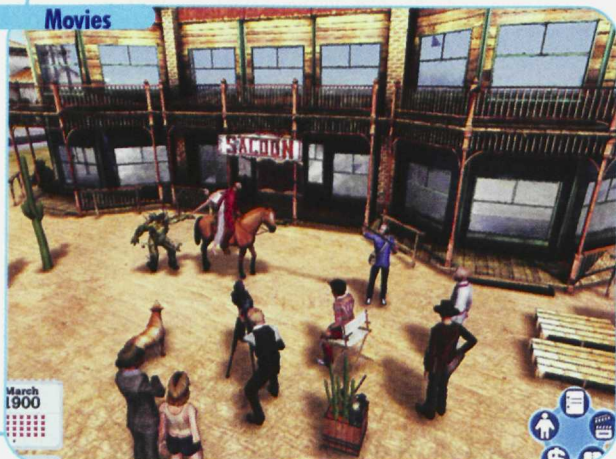
MÄNG

Peab kohe mainima, et tulekul on rohkem head kui üks kodanik tarbida jõuab, sestap siis vaja õige valiku teha. Õige valiku tegemisel saab ehk parimat abi veebiküljelt www.gamespot.com uudistelahtrist. Ja natuke kirjutan teavitamiseks siia ka.

Ukrainlaste poolt valmistatav **S.T.A.L.-K.E.R.: Shadow of Chernobyl** (Tšernobõli var) olevat võimeline Half-Life 2-le peaaegu igas osas konkurentsi pakkuma. Väljastamiskuu on mai, aga teades, kui kaua tulevased bestsellerid harilikult venitavad, võib aastanumber maikuu järel vabalt varieeruda. Mängu looliin hargneb lahti Tšernobõli tuumajaama ümbruses, kus erinevad grupid ohtlikust „tsoonist“ mitmesuguseid aardeid välja tuua proovivad. Pildid ja videod on igatahes paljulubavad, nagu ka tegijate kiidulaul. See on üks nendest „karudest“, kelle nahk juba enne laskmist julgelt laiali jagatakse.

Märtsi keskel saab loodetavasti näha strateegiat **Movies**, kus põhirõhk filmimaailmal. Mängija osaks jääb selles ebatavalises teoses produtsendiametit proovida. Filmi valmimisel on võimalik piasajadeni kaasa lüüa, hakates pihta stuudiokujunduse seadmisest, lõpetades näitlejatele kostüümide valimisega.

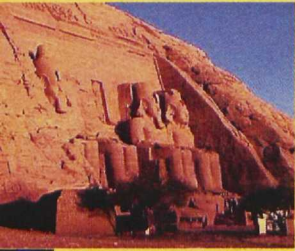
Movies

March
1900

Mustkunsti ajalugu

Tere taas!

Kui eelmise aasta pühendasin ma peamiselt näpuosavusel töötavate mustkunstnike tutvustamisele, siis sel aastal tahaksin tutvustada illusionismi. Seda eristab tavalisest mustkunstist see, et trikkide puhul teeb enamuse tööst ära keerukas aparaat. Seetõttu ongi näpuosavusel töötavad mustkunstnikud palju osavamad (ja minu arust rohkem austust vääriavad), kuid illusionistide esinemised on efektsamad ja nende lavashow on suurem. Nii et oma lemmikžanri valik jäägu ikkagi igaühe enda otsustada.

Illusioonid tekkisid umbes 1400 aastat enne meie ajaarvamise algust muistses Egiptuses. Põhiliselt mõtlesid aparaatide välja ja esitasid trikke preestrid, kes panid need kõik jumalike imede arvele. Niisiis võeti illusionism (nagu enamus kunstiliike) algselt kasutusele religiooni levitamiseks ja tugevdamiseks. Samuti tugevdati sellega vaarao võimu. Rändavate mustkunstnike trikke (vt. Hea Laps nr. 2 - 2004) peeti võimsa või jumaliku võimuga sooritatud imedeks ja nii olid nad vaaraole ohuks. Kuid preestrid olid ju jumalate teenistuses ning vaaraod peeti üheks jumalatest.

Üheks suurimaks tolle aja illusiooniaparaatidest on Niiluse kaldasse raiutud maa-alune Abu Simbeli tempel. See ehitati umbes 1260. a. e.m.a., kui valitsejaks oli „päikesepoeg“ Ramses II. Templesse sisenedes on esimeseks ruumiks poolpime sammassaal, mille lõpus asuv uks viib madala laega pühamusse. Selle tagumise seina ääres asuvad kõrvuti neli inimsuuruses skulptuuri. Igal aastal näitas Ramses oma

troonileastumise kuupäeval, 21. oktoobril, selles tempelis end rahvale. Õist jumalateenistust saatsid nõrk valgustus, pühalikud laulud ning viirukisuits. Ja siis, kui kohalolijate närvid olid ime ootamisest viimseni pingule kruvitud, lausus preester võlusõnad, paludes päikest ilmuda, ning just sel silmapilgul ilmus üksik päiksekiir templesse, valgustades vaid Ramsese kuju. Templi ehitanud arhitektid olid tõepoolest imega hakkama saanud, kuna vaid üks kord aastas, 21. oktoobril, valgustab Niiluse vastaskaldalt tõusev päike läbi avatud esiukse Ramsese kuju.

See on aga vaid üks näide Egiptuse illusioonimeistrite saavutustest. Teada on, et umbes samal ajal olid Egiptuse preestrid muude tehniliste uuenduste seas leiutanud veekella, mis näitas täpset aega, ning kumera kristalllääts, mis reguleeris jumaliku tule süütamist ohvrialtaril. Väikude ja kõvemürina saatel maa alt kerkivad, nutvad ja liikuivad jumalate kujud polnud haruldased. Samuti saatsid rituaale tühjusest kostvad ning tulevikku ennustavad hääled. Ja seda kõike peaaegu 4000 aastat tagasi...

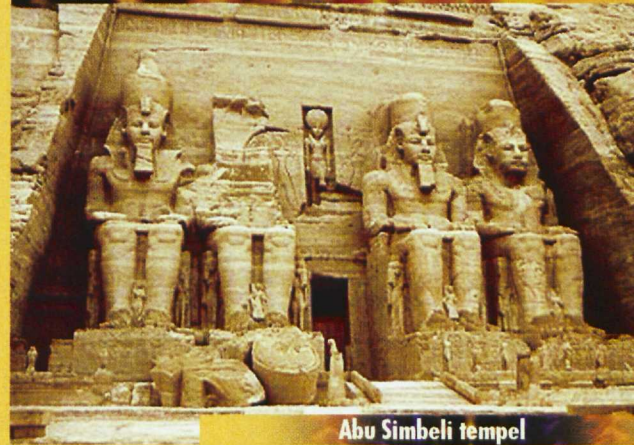
II. Trikk

Seekord tahaksin teile õpetada ühe ääretult lihtsa nipi. Eritiseks teeb triki aga see, et ta on osa David Copperfieldi algatatud Project Magic-ust. Projekt ise seisneb selles, et haiglates õpetatakse mõne raskema liikumispuudega inimestele lihtsaid mustkunistrikke, aidates neil seeläbi tõsta oma tuju ja enesekindlust.

Ja kuigi Davidi lavaesinemised ning tele-showd on ülimalt edukad, peab ta oma olulisimaks saavutuseks just seda projekti. Aga trikk ise on selline.

Mustkunstnik palub publiku hulgast suvaliselt valitud inimesel kontrollida tavalist kummipaela. Selle tagasi saanud, asetab ta paela ümber parema käe esimese ja teise sõrme. Korraks surub mustkunstnik käe rusikasse ja kui ta selle hetke pärast avab, on kummipael hüpanud ümber neljanda ja viienda sõrme.

Templi ehitanud arhitektid olid tõepoolest imega hakkama saanud, kuna vaid üks kord aastas, 21. oktoobril, valgustab Niiluse vastaskaldalt tõusev päike läbi avatud esiukse Ramsese kuju.

Abu Simbeli tempel

Saladus: Triki saladus peitub käe rusikasse surumises. Seda tuleb teha loomulikult nii kiiresti, et publik midagi ei märkaks, kuid aeglase-malt seletades käib see nii: sel ajal, kui mustkunstnik kätt rusikasse surub, libistab ta ka ülejäänud parema käe sõrmed läbi kummipaela. Nüüd sõrmi taas rusikast avades ongi kummipael justkui hüpanud ümber kahe viimase sõrme. Ja loomulikult tuleb seda trikki harjutada, harjutada ja veelkord harjutada, nii et publikule jääks mulje, justkui see kummipael tõepoolest hüppaks.

Mustkunstnik Ande

1. Publikule varjatud külg

2. Publikule varjatud külg

3. Lõpp-tulemus

1. Publikule näha olev külg

2. Publikule näha olev külg

Koolimullid

Tere!

Saadan teile koolimullid, mille järgi saad teada, kes oled, kui mingis paigas elad!

Liina Laanemets Järvamaalt

Hiiu maal – kajakas

Saaremaal – kilpkonn

Pärnus – papagoi

Iklas – tihane

Võrus – tammetõru

Valgas – laululind

Paides – eestlane

Mustvees – mustlane

Narvas – karvane

Haapsalus – Valge Daam

Tartus – arst

Tallinnas – poliitik

Türil – telkija

Paikusel – politseinik

Triibu-Liine märkus:

Ei noh, näikse, et pärast selle koolimulli kirjapanemist on meie maal toimunud suurem rahvaste rändamine: kõik karvased pole Narvas püsinud, mõned arstid on Tartust jalga lasknud ja mitmedki eestlased Paidest lahkunud. Nii see elu on: kõik liigub, kõik muutub, ainult koolimullid jäävad!

Hei-hei!

Siin on üks koolimullike, mida saab kasutada testina. Selle tegemiseks on vaja paberit, pastakat ja natuke aega. Näiteks lõpp igava mate tunni ajal! (Ma loodan, et saite aru, et see pole väga tõsine soovitus!) Võite ise küsimusi juurde mõelda, peaasi, et oleks naljakas.

NB! Kui mõni asi täide ei lähe, siis sorry! Mina igatahes vastutust oma peale ei võta!

Nadja Tallinnast

1. Kirjuta üks number ühest kaheteistkümneni. (Näiteks 9.)
2. Nimeta üks metsloom. (Näiteks karu.)

3. Nimeta üks koduloom. (Näiteks hobune.)
4. Nimeta üks poisinimi! (Martin.)
5. Nimeta veel üks poisinimi! (Ken.)
6. Nimeta üks tüdrukunimi! (Marika.)
7. Nimeta üks riik! (Prantsusmaa.)
8. Nimeta üks linn! (Läti.)
9. Kirjuta üks arv viiekümnest sajani. (37)
10. Kirjuta üks arv sajast kahesajani! (125)
11. Kirjuta üks arv ühest viieteistkümneni! (15)
12. Missugune kujund sulle kõige rohkem meeldib, kas ring, ruut või kolmnurk? Joonista see paberile! (Näiteks ruut.)
13. Missugune kirjavahemärk sulle kõige rohkem meeldib, kas punkt, mõttekriips või koolon? (Ütleme, et punkt.)
14. Nimeta üks värv! (Punane.)
15. Nimeta veel üks värv! (Must.)
16. Kirjuta ühe anuma nimetus! (Näiteks ööpott.)
17. Kirjuta üks number tuhandest miljonini! (12 000)
18. Nimeta üks elukutse! (Näiteks korstnapühkija.)
19. Nimeta veel üks elukutse! (Filminäitleja.)
20. Nimeta üks kangelastegu! (Näiteks mäetipu vallutamine.)
21. Kirjuta üks rida luuletusest, mis sulle kõigepealt meelde tuleb! (No näiteks "Rong see sõitis tsuhh-tsuuh-tsuuh...")

Kõik on kirja pandud, jess!
Nüüd hakkame ennustama.

Tähendused on aga sellised:

1. Nii mitu (9) klassi lõpetad oma praeguses koolis.
2. Selle looma (karu) nägu sa oledki.

3. Sul on selline iseloom nagu sellel loomal (hobusel).
4. Poistest meeldib sulle kõige rohkem Martin.
5. Tulevikus abiellud sa Keni nimelise poisiga.
6. See tüdruk (Marika) jääb sulle sõbrannaks.
7. Elama hakkad selles riigis – Prantsusmaal.
8. Suvitama hakkad aga Lätimaal.
9. Sinu kehakaal on 37 kilo.
10. Sinu pikkus on 125 sentimeetrit.
11. Sul on tulevikus 15 last.
12. Su nägu on ruudukujuline.
13. Su nina on punktikujuline.
14. Su nina on punane.
15. Su suu on must.
16. Süüa armastad sa ööpottist.
17. Su palk saab olema 12 000 krooni.
18. Su elukutseks saab korstnapühkija.
19. Su mees on filminäitleja.
20. Saad kuulsaks mäetipu vallutamiseega.
21. Sinu monumendile kirjutatakse "Rong see sõitis tsuhh-tsuuh-tsuuh-tsuuh!"

Triibu-Liine laivtab käsi:

Mis seal öelda – eks siis mina pean vastutama, kui keegi lugejatest kümne aasta pärast on ruudukujulise karunäoga ja kappab hobuse kombel katustele korstnaid pühkima...

1989. a. Ilon ja
Astrid Lindgren
Haapsalu
lasteraamatukogus.

Kümme pilt Ilonist ja Iloniga

Esimene pilt

Väike heledapäine tüdruk lip-pab üle raekoja platsi, tema sabas silkab musta valgekirju koer. Tüdruk siseneb restorani ja tellib ettekandjalt šokolaadipudingit, torti ja jäätist. See on väike Ilon Pääbo. Ta sündis Tartus, kooli läks Tallin-

nas. Iloni isa Max Pääbo töötas tsiviilinsenerina. Iloni ema Vida Juse Pääbo oli kunstnik ja kogu aeg kodust ära. Harilikult olid emad seitsekümmend aastat tagasi kodused. Iloni ema oli eriline. Ema leppis restoranis kokku, et laps astub sealt pärast kooli läbi ja sööb kõhu täis. Ilon kasutas seda võimalust maiustamiseks. Tüdruk mängis oma koera Sammeliga Tallinna vanalinna tänavail. Oli palju üksi. Oli valatu ja pisut poisilik tüdruk. Kui oled üksi, pead julgema igasuguseid asju teha!

Teine pilt

Pikk-pikk jaamaperroon. Perroonil seisab väike heledapäine tüdruk koera ja kollase vineerkohvriga. Ta reisis üksinda Tallinnast Haapsallu. Kaasreisijail paluti

lapsel silm peal hoida. Iloni isa ja ema lahutasid ja hakkasid elama oma elu. Isal oli uus perekond, ema viisid kunstiopingud Itaaliasse, kuulsasse Firenze linna. Ilon jäi üle. Ilon oli alati kuskile saadetud. Esialgu emaema juurde Narva-Jõesuusse. Siis isa vanemate juurde Haapsallu.

Kolmas pilt

Madal kollane puumaja õigeusu kiriku kõrval. Meri on käega katsuda. Taamal kõrgub linnuse torn ja lossivaremetes peidab end Valge Daam, et augustiööl korraks ilmuda. Pisikeste pitsiliste puumajadega Haapsalu mattub suve hakul sirelilõhna. Väike linn on õdus ja turvaline. Ilon supleb meres või sõidab jähpankadel. Ta käib koolis, mängib sõprade ja oma koeraga. Loeb ja joonistab alailma. Luges 12-aastaselt läbi "Tõe ja õiguse" I köite. Ilon on õnnelik ega tunne eriti ema-isa järele igatsust. Tema vanavanemad armastavad teda väga, tädid ja naabrid hoolivad ja hellitavad.

Ilon Wikland keskel.

Kui suur peab olema armastus, et saata kõige kallim inimene enese juurest ära!

Neljas pilt

On sõda. Pommitamised, püssidega sõdurid. Ja Sammeli on eemal jää peal pikali. Sõdurid olid haukuv koera maha lasknud. Tüdruk tunneb end äkki hirmus üksi. Rindejoon läheneb. Vanavanemad, kes eelmisest küüditamisest imekombel pääsesid, teavad, et Eesti ei jää enam endiseks. Nad saavad Iloni Rootsi. Kui suur peab olema armastus, et saata kõige kallim inimene enese juurest ära! Lõplikult.

Viies pilt

Rohuküla sadam. Kalda veeres seisab kahemastiline kaljas "Meritäht". Ligi kakssada inimest läheb pardale. Neljateistaastane Ilon koos klassiõe perega nende hulgas, kollane vineerkohver käes. Ametlikult peaks paat nina Saksamaa poole keerama. Kõik teavad aga, et sihiks on Rootsimaa rand. Merel on kõva tuul, kaljase mootor ütleb üles, masti sisse tekib mõra ja purjesid ei saa kasutada. Teekond kestab viis päeva. Või kolm. Ilon ei mäleta sellest suurt midagi. Ilon istub sõbrannaga laevalael, sööb võileibu ja vaarikamoosi ning kardab. Kardab merd siia maani. Siis ühtäkki on nad Rootsis. Lahked inimesed pakuvad kuuma kakaod ja võileibu ja sooje riideid.

Kuues pilt

Haigla. Ilon lebab kahvatu ja õnnetuna voodis. Ta jäi kohe saabumise järel kollatõppe. Nüüd on ta tervenemas, aga tunneb end väga üksi. Siis astub palatisse tüdrukutädi, kes on kunstnik ja tuli juba enne sõda Rootsi elama. Nii nad siis kahekesi üürivad tuba, joonistavad. Iloni isa elab oma perega ka Rootsis. Ta

maksab tütre hariduse eest ja see on ka kõik. Ilon õpib rootsi keele kibekähku selgeks. Ta otsustab rootslaseks hakata, sest ta ei suuda uskuda, et oma elu jooksul veel kodumaale pääseb. Ilon õpib raamatugraafikuks, töötab ja õpib. Ta abiellub kahekümneselt mereväehvitsseriga ja kannab nüüdsest perekonnanime Wikland.

Seitsmes pilt

Noor naine lükkab lapsevankrit. Tal on kaenlas mapp oma joonistustega. Ta läheb neid kirjastusse näitama, et tööd ja raha saada. Lastekirjanduse toimetuses võtab teda vastu üks blond keskealine naine, proua Lindgren. Proua Lindgren kirjutab raamatuid. Parasjagu on tal sahtlis "Mio, mu Mio" käsikiri. Ta laseb Ilonil sellele proovipildid joonistada. Need meeldivad kirjanikule väga. 1954.a saab alguse pikk ja rõõmus koostöö Astrid Lindgreni ja Ilon Wiklandi vahel. Ilon joonistab Karlssoni lugudele pildid ja see on kõige lõbusam töö üldse. Ja mõelda, selle lõbu eest veel makstakse! Ta joonistab Bullerby lapsed, Tjorveni, Lärmisepa tänava Lotta, Madlikese, röövlitütre Ronja, vennad Lövisüdamed ja palju teisi.

Kaheksas pilt

Ilon oma ateljees. Kõikjal on kuhjade kaupa pabereid, pliiatseid ja värve. Ilon töötab. Ateljee põrandal kõhutab neli tüdrukut, üks väiksem kui teine, kes kõik hoolega joonistavad. Siis ei sega nad ema. Nende nimed on Helen, Brigita, Frederica ja Anna. Ema on alati kodus. Aga ema teeb alati tööd. Ema kasutab oma tütreid modellidena. Pesamuna Anna on täpselt Lotta. Või on Lotta hoopis Anna? Sõbrad tögavad, et Ilonil on nii palju lapsi selleks, et tal oleks, keda joonistada. Tegelikult lubas Ilon endale, et tema lapsed ei pea kunagi üksindust tundma. Enamasti on tüdrukud siiski hoidjate hoole all, mitte ema ateljees. Iloni jaoks on kõige kergem joonistada lapsi ning loomi ja kõige raskem täiskasvanuid. Ilon püüab joonistada tundeid.

Üheksas pilt

Ilon ja Astrid Lindgren istuvad Haapsalu lasteraamatukogus punastes tugitoolides. Põrandatäis lapsi istub vaipadel ja püüab iga nende sõna. Välklambid sähvivad, kaameramehed püüavad paremaid vaatenurki. Pärast näitab Ilon sõbrannale oma lapsepõlvepaiku. On 9. september 1989.a. Paljud eestlased saavad esimest korda teada, et maailmakuulus Lindgreni-illustreerija on nende kaasmaalane. Ilon käis kaks aastat varem Eestis turistina ja kartis siis kogu aeg, et teda ei lasta tagasi Rootsi. Nüüd ta enam ei kardab. Nüüd märkab ta, et on enese teadmata kogu aeg Haapsalu joonistanud. Ronja lossitorn näeb välja täpselt nagu linnuse vahitorn. Raamatupiltide õdusad puumajad pisut lohakil aedades on pärit siitsamast.

Kümnes pilt

Maja Stockholmi lähedal kaljusel rannal. Suur aed. Ateljee aknast paistab meri. Ilon istub lava taga ja joonistab. Tema tütreid on abielus, elavad omaette. Tal on kümne lapselast. Ta on pensionär ja tal on palju toredat tööd. Ta on üksi ja ometi pole ta ammu ennast enam üksitundnud. Nüüd joonistab ta pilte päris oma raamatutele. "Pikk-pikk teekond" räägib lapsepõlvest Haapsalus ja Rootsi põgenemisest. "Sammeli, Epp ja mina" jutustab Tallinnaelust. Kavas on veel kolmaski raamat, ikka Haapsalust. 5.veebruari saab kunstnik 75 aastaseks.

Kümnekonna aasta jooksul tehtud intervjuude põhjal kirja pannud
Krista Kumberg

Kotiriidest kingikotid

Kõbrapäeval tahame kindlasti midagi südantsoojendavat oma sõbrale kinkida. Miks mitte omaõmmeldud kotiriidest kotti! Koti pealis on õmmeldud lapitehnikas. Selle õmblemisel saad kasutada erinevaid lapitöö mustreid. Lapitöö tegemise õpetusi on jagatud hiljuti ilmunud **Eve Oro, Gled- Airiin Saarlo** raamatus "**Lapitööd.**" Kui sul ei jagu kannatust lapitööde tegemiseks, siis sobib pealis teha tavalisest riidest.

Koti pealise õmblemiseks lõika koti

- esi- ja tagatükk suurusega 15 x 5cm,
- küljetükk 50 x 15 cm,
- ääristamise serv 58 x 7cm ja
- sangad 20 x 8 cm.

Kui tahad koti sisse õmmelda riidest voodri, siis lõika selle jaoks sama suured tükid, nagu lõikasid koti **esimese, tagumise ning külje** tüki jaoks.

Õmble esimese (lapitöö) ja tagumise tüki vahele küljetükk. Õmble sarnaselt vooder ja pane pealis ja vooder teineteise sisse nii, et õmblusvarud jäävad kottide sisemisele poole, teineteise vastu.

Sangade ribad voldi kokku, keera servadest sisse õmblusvaru ja õmble kinni. Kinnita sangad nõõpnõelttega koti esimese ja tagumise külje välimisele poole. Seejärel õmble ääristamise servariba ottest kokku, kinnita see koti välimisele poole ja õmble läbi. Tasanda serv. Voldi servariba koti sisse, keera õmblusvaru ja õmble läbi.

Lõika ära üleliigsed niidijupid ja pane midagi toredat kinkimiseks kotti.

Kui tahad kotti panna lillepoti, siis õmble voodri asemel koti sisse väikene kilekott. Selleks sobivad hästi toidu säilitamise kotid.

Kinkimise rõõm on suurim rõõm!
Gled- Airiin Saarlo

Koolinoortel on neli vaheaega. Kas istuda kodus, suhelda teleka ja arvutiga või... Suhtlemiseks on olemas palju vahetuid võimalusi. Tänapäeva noorte töö on õppimine, puhkuseks aga arvuti ja telekas – püüame seda arvamust muuta ja aitame noortel väärtustada vaba aega ja selle veetmise võimalust näiteks lastelaagris!

Lahediku laager avab oma uksed kõikidele noortele, kes veel ei tea, et laager on üks hiiglama mõnus ja tore paik, kus koos omaealistega vaba aega veeta ning iseseisvamaks muutuda.

Näitus "Laager läbi aastaegade" on eelkõige fotonäitus 2004 -2005 aasta laagrivahetustest. Näitusel on näha töid ja tegemisi, mida lahedikud läbi aasta-egade on meisterdanud.

Igas laagrivahetuses on olnud erinevad teemad; näiteks oli selle aasta talvevahetus pühendatud idamaadele. Kuuldule lisaks kaunistasime siidipatju, valmistasime toredaid idamaiseid idee-susse, tegime klaasimaali ja öölaternaid.

Sügisvahetus oli ennekõike foto ja filmimise päralt, seega sai valmistatud erinevaid pildiraame, lisaks proovisime ise teha peeglitükkidest diskokera, salvrätihoidjaid, maske ning maalissime savist seinapotikesi.

Suvevahetusi on

meenutamas erinevad laagrilipud, tekstiilile maalitud rätikud, laagrimapid, mängud jm.

Galerii dieles saab iga näituse külastaja joonistada oma nägemuse tulevikulaagrist, sõbrapäeval aga saab ise teha sõbrale kingituse.

Infot sõbrakuu tegemistest saab näitusel käies ja kodulehte külastades www.hot.ee/lahedikulaager

"**Laager läbi aastaegade**" on näitus, mida on võimalus kõigil külastada veebruarikuu jooksul **Kullo Lastegaleriis, Kuninga 6**. Näitusele on oodatud kõik noored, kes Lahediku laagris läbi aegade on käinud, tulevased lahedikud ning loomulikult kõik uudistajad.

Veebruar

Draakoni galerii
(Pikk 18, Tallinn)

14. kuni 26. 02

Soome installatsioonikunstnik ja graafik Virpi Vesanen-Laukkanen pakub vaatamiseks kommipaberitest valmistatud installatsioone ja rõivaesemeid - „Playing in the shade“.

Kastellaanimaja galerii
(Roheline aas 3, Tallinn)

4. kuni 21. 02

„Väikelavad“ esitab EKA fotograafiaüliõpilaste värsked ideid väikeseformaadilise fotolavastuse formaadis.

Tallinna Kunstihoone
(Vabaduse väljak 8)

11. 02 kuni 6. 03

Kunstnike Liidu aastanäitus „Identiteetid“ uurib Eesti ühiskonnas viimase viieteistkümne aasta jooksul toimunud muudatusi neljas kategoorias: poliitilises, sotsiaalses, seksuaalses ja usulises. Milline on sümboolne kapital, mida eesti kunstnik näeb ja hindab aastal 2005 tulevikku suunatud jäävate väärtustena?

Tartu Kunstimuseum
(Raekoja plats 18)

21. 01 kuni 20. 03

„Eesti Kunstnike Rühm“ on põhjalik sissevaade kubismilembesesse kunsti EV algusaegadel - meie oma Picassod ja Braque' id!

Põltsamaa Kultuurikeskuse
Galerii

14.01 kuni 13.02

Tartu Kõrgema Kunstikooli
maaliosakonna näitus „Kahekesi“

Põlva Maarja Galerii

02.02 kuni 28.02

Edgar Valteri tööde näitus

KUNSTIAASTA 2005

See, millest ma tegelikult rääkida ei taha

Tegelikult ma ei oskagi kunstigi alustada... See, millest ma nüüd räägin, võib olla vägivald küll, kuid pigem on see siiski kiusamine.

Asi on selles, et tegelikult olen mina ise see kiusaja! Jah, ma tean, et tüdrukud ei tohiks üldse teisi kiusata, aga ma ei saa sellest harjumusest lahti...

Ma kogu aeg kōdistan, lõõn (mitte väga kõvasti) ja käin teistele närvidele m e e l e g a. Tahaksin sellest harjumusest tegelikult lahti saada, aga see on raske: kiusamine on harjumus, millest on väga raske lahti saada!

Olen ka proovinud niimoodi teha, et näiteks üritan ühe vahetunni või ühe päeva jooksul teisi mitte kiusata, aga see polegi nii lihtne, vaid väga raske, vahel kohe kohutavalt raske! Kiusamine on minu jaoks nagu mõnel suitsutegemine, et kui teatud aeg seda ei saa, siis tuleb järgmine kord end siniseks tõmmata. Olen palju mõelnud selle üle, miks ma niiviisi kiusan, kuid ei oska seda seletada muuga kui ainult sellega, et elan niimoodi vist oma tundeid välja.

Mõni arvab, et ma teen seda tähelepanu saamise pärast, aga kui ma tahaksin tähelepanu endale tõmmata, siis seda on ju võimalik saada ka teistmoodi, mitte mingi nõmeda kiusamisega.

Vahel, kui olen jälle kedagi kiusanud, siis olen nii vihane enda peale, et hakkan sellest vihast peaaegu nutma. Kuid see nutmine ei tee asja paremaks. Olen üritanud leida „vahendeid“, kuidas kiusamisest loobuda, aga asjatult, sest tegemist on mu enda tahtejõuga...

Kuid vahel peetakse mind ka klassi kõige sõbralikumaks õpilas- seks ja see teeb asja minu jaoks veel raskemaks. Kas ma siis tegelikult polegi nii kiuslik, nagu endast arvan? Või kas mulle valetatakse? Võimalusi võib olla mitmeid, aga seda õiget ei oska ma leida. Ka praegu mõtlen ma, et mis mõttega ma seda kõike kirjutan? Kes usuks seda, et üks suur kiusaja ei taha tegelikult kiusata? Mõeldakse, et kui ei taha, siis jätku lihtsalt see kiusamine järele ja kõik! Aga see EI OLE nii lihtne kui paistab...

Sille Dammann Keila-Joalt

Lauri Pihlap

HEA LAPS

HEA LAPP

புரவாநிநி

Tere ja ilusat külma kuud kõigile sõpradele ja sugulastele!

Teeme nüüd teatavaks detsembrinumbri võistluste võitjad. Nagu ikka, ootavad auhinnad põhjaeestlasi Kullo Lastegaleriis (Tallinn, Kuninga 6) ja lõunaeestlasi Tartu O.Lutsu nim. Raamatukogu lasteosakonnas (Kompanii 3/5), idavirumaalaste auhinnad toimetatakse Jõhvi Keskraamatukokku (Rakvere t. 3a, Jõhvi). Kellel on muid soovide, neil palume toimetusse kirjutada, meilida või helistada!

Hei! Olen 14a. tüdruk. Mulle meeldivad loomad, loodus, teistega suhtlemine ja võlukumine. Meeldib ka ise teha igasuguseid asju, nt. kaarte, kingitusi jms. Kirjutage mulle, kõik inimesed, kes elavad mõnel saarel või maal. Ja võite ka mujalt olla. **TEELE KAUGESALU, Pikknurme k., Puurmani v, Jõgevamaa 49001.** E-post: teele000@hotmail.ee

Säux! Olen 14a. Kätlin, elan Põlvamaal. Mulle meeldib tegelda spordiga, laulda ja sõpradega aega viita. Mul on rate aadress K2tli-N. Kuid sooviksin, et kirjutaksite koju. Kirjutada võivad kõik, kes tahavad endale huvitavat, energilist ja lõbusat sõpra. **KÄTLIN AUSIN, Leevi sjsk., Põlva mk. 64202.**

Tere! Kõik, kes koguvad Avril Lavigne, Vanilla Ninja, Beyoncé'i, Paris Hiltoni, Jennifer Lopez'i või Tyra Banksi pilte, kirjutage mulle! **MARVEL PIIK, Kolga 62-16, Harjumaa 74602.** Vastu tahan Christina Aguilera pilte.

Tere! Mina olen 11a. Anne-Mai. Sooviksin leida kirjasõpru. Mulle meeldib laulda ja tantsida ning sõpradega aega veeta. **ANNE-MAI KÕIVAPUU, Koigi side, Koigi vald, Järvamaa 72501.** Jään ootama nii poiste kui tüdrukute kirju!

Hei! Olen 15a. Viljandimaa neiu ja otsin kirjasõpru, sest kellegagi suhtlemine oleks väga lahe. Endast ei hakka praegu pikalt kirjutama. Kui kirjutate,

Barbie peaaühinna – Keni – võitis **MILNA LÖÖKE** Tallinnast, väiksemad nukud saavad **UNN** ja **ADEELE-ANN KRIBUL** Põlvamaalt, **PILLE-RIIN KULLA** Laevast ning **JANNE** ja **JANERIIN LEPIK** Jänedalt.

LEGO Suure turniiri komplekti võitsid **HANS** ja **ARTUR ANNISTE** Põltsamaalt, Vladek-võitlejad saavad **MARGARET MIKLI** ja **KRISTJAN TEEMANT** Tallinnast, **KARL LUMI** Rakverest ja **VEIGI VESMAN** Türitl.

Ristsõna CD-d saavad **KRISTI PÄRN** Kohtla-Järvelt ja **TIMO MÄEOTS** Pärnust.

saate teada! Kirjutada võivad kõik alates 15. eluaastast. **ERLE JANKE, Kereme k., Viljandi mk. 71401.**

Teade kõigile maagia või vaimude sõpradele: on tekkinud uus kodulehekülg, mis jutustab neist: www.freewebs.com/cecilia Kui olete seda külastanud, siis jagage oma mõtteid, ka kirjutised ja joonistused on oodatud, sest teen konkursi selle lehekülje logole. Tehke kõike, mida annab teha ja kui teil on teste, siis ootan neid rõõmuga. Teie sõber **CECILIA**.

You, olen 13a. pliks, sooviksin kirjasõpru (poisse) vanuses 13-14 a. Olen brünett lahe plix, kirjutage mulle! E-post: love11129@hotmail.com, karynly14@rate.ee

Oleme 2 tüdrukut (14 ja 16), kes otsivad rõõmsameelseid plikse, kes tahaksid laulmisega tegelda. Poleks paha, kui oskaksite ka pilli mängida. Ootame teie kirju aadressidel: plixtrixmix@hotmail.ee ja xevax@hotmail.ee. Tegu on tõsise bändi loomisega!

You, you, raffas! Kriban, kuna tahax tutvuda 14-16a. boydega. E-post: livet@hotmail.ee ja picusid näeb rates beatifulgirl14 kasutaja alt. Olge kõik mõnusad!

Hei, kõik, 17-20-aastased poisid, kellel on rates kasutaja, kirjutage mulle! Rate: triinu15 on ka pildid mul. E-post: kutsu042@hotmail.ee

Vanasõnade tõlkijatest võitsid auhinnaraamatud **KATRINA JÕKS** ja **MARI PENT** Põlvamaalt ja **MAALI-LIINA KULLA** Laevast.

PARIMAD postmargi-joonistajad olid **KATRINA RAIEND** Tiskrest, **KAISA KULLAS** Tartust ja **ANDRES AINSON** Tallinnast, kellele saadame margiplokid postiga.

Tere! Olen Marianne Tarkusep ja otsin kirjasõpru, kes oskavad hästi inglise keelt ja on 12-15a. vanad. E-post: ilusam@hotmail.ee

Tere, olen 10a. tüdruk. Kõik tüdrukud, kes soovivad kirjasõpru, meilige mulle aadressil: beritke1@hotmail.ee. Muidugi on mul msn, aga seda ma veel ei avalda. Ok, kõigile koolis ikka häid hiindeid! **BERIT**

Tere! Tahaksin tutvuda plixidega vanuses 15,16,17 jne. Elan Aseris, tegelen jalgpalliga. Rates on mu kasutaja rob-sik... ja hoti aadress on: siskisiski@hotmail.ee

Tere! 14a. plix ootab teie kommentaare rates: www.rate.ee/useres/muziplix14. Keelatud pole ka kirjutada. E-post: muziplix14@hotmail.ee

Sauks! Olen 11a, lõbus plix. Sooviksin leida kirjasõpru vanuses 11-13 a. Minu rate on chikplix. Msn: Stelle_180@hotmail.com. Minu koduleht on www.hot.ee/musike10. **STELLE, Savala 6 - 11, Maidla v., Ida-Virumaa 42301.**

Tere! Olen 10a Kadi, Tahaksin, et mulle kirjutaksid 9 - 11a poisid ja tüdrukud. **KADI LAAS, Visusti k., Kaarepere sjsk., Jõgeva mk. 49201.**

NIMI: Krista Kallavus
HÜÜDNIMI: Pipi, Kratt
SÜNNIAEG: 03.12.1994
KOOL: Avinurme Kk
KODULOOMAD: 3 kassi
LEMMIKLOOM: gepard
LEMMIKLAULJA: Britney Spears
LEMMIKBÄND: Terminaator, Eminem, D-12
MEELDIB: vihm, lumi, talv, sügis, kool, sportimine, mõtlemine
EI MEELDI: suvi, kevad, maod, tagarääkimine
ADDRESS: Männiku k., Avinurme, Ida-Virumaa 42101, tel: 51915939
RATE: www.rate.ee/users/Berit10
SOOV: leida 8 - 12a. kirjasõpru, sugu pole oluline

NIMI: Kerli
VANUS/SÜNNIAEG/TÄHTKUJU: 14/28.09.1990/Kaalud
LEMMIKLOOM: koer
LEMMIKRAAMAT: "Alice Imedemaal"
LEMMIKÕPS: eta õps

LEMMIKTUND: eestikeel
E-MAIL: coolplix002@hotmail.ee
ADDRESS: Kerli Kaaver, Annikoru, Konguta sjk 61201 Tartu mk.
TELEFON: NOKIA3310
RATE.EE: www.rate.ee/users/metsik-plix
LEMMIKAJAKIRI: loomulikult "Hea Laps"
SOOVIN: leida 14-15a kirjasõpru (POISSE)

NIMI: Rünno Roosiorg
VANUS: 11
SÜNNIPÄEV: 1.juuni
RATE: www.rate.ee/users/weasely123
HOT: shockwave@hotmail.ee
MEELDIB: lõbutseda, olla sõpradega, vaheaeg
LEMMIKBÄND: Toe Tag
LEMMIKLAULJA: Eminem
SOOV: leida kirjasõpru!

NIMI: Ronald
VANUS: 10
ELUKOHT: Supeluse 11, Pärnu punkris
SÜNNIPÄEV: 22. august
ELUKUTSE: õppind räppar
LEMMIKLAUL: Toe Tag „Legendaarne“, „Deja Vu“
RATE KASUTAJA: Cia9
SOOV: et mulle kirjutaksid 10-11a. tüdrukud
E-POST: Ronald.10@hotmail.ee

NIMI: Kristjan
VANUS: 9
SÜNNIAEG: 10.10.1995
TÄHTKUJU: Kaalud
ÕED-VENNAD: Elisabeth, Imant, Rudolf
HUVIALA: ujumine
KOOL: Tamsalu kk.
LEMMIKLOOM: koer
SOOV: leida 9 - 11a. kirjasõpru
ADDRESS: Ääsi 8 - 1, Tamsalu, Lääne-Virumaa 46107

NIMI: Tom Vaht
VANUS: 16 a
SÜNNIAEG: 19.09.1988
TÄHTKUJU: Neitsi
PIKKUS: 170 cm
LEMMIKMUSIKA: vene muusika
HUVIALA: ujumine
SOOV: leida kenasid kirjasõpru (tüdrukuid) vanuses 14 - 17a, soovitatav pilt
ADDRESS: Ääsi 8 - 13, Tamsalu, Lääne-Virumaa 46107

NIMI: Tanja
VANUS: 16
SÜNNIAEG: 14.11.1988
PIKKUS: 163 cm
LEMMIKMUSIKA: Rammstein, Dynamit
SOOV: leida kenasid kirjasõpru (poisse) vanuses 16 - 17a., palun koos pildiga
ADDRESS: Ääsi 19 - 1, Tamsalu 46106, Lääne-Virumaa

NIMI: Imant Sepp
VANUS: 15
SÜNNIAEG: 16.10.1989
TÄHTKUJU: Kaalud
HUVIALA: ujumine
SOOV: leida kenasid tüdrukutest kirjasõpru vanuses 14 - 16a., soovitatav pilt
ADDRESS: Puiatu Erikool, Pärsti v., Viljandimaa 71104

NIMI: Ants Võikar
LEMMIKLOOM: koer, kass
LEMMIKTOIT: hamburger
LEMMIVÄRV: must
LEMMIKRAAMAT: „Tänavalapsed“
LEMMIKTUND: arvuti
MEELDIB: autoga sõita
EI MEELDI: tuba koristada
ADDRESS: Puiatu EK, Pärsti v., Viljandimaa 71104
SOOV: tahaksin 15 - 16a. tüdrukutest kirjasõpru

NIMI: Laura Grihin
SÜNNIPÄEV: 3. aprill 1994
LEMMIKBÄND: Vanilla Ninja, Nexus
LEMMIKLAULJA: Usher, Ruslana, Ines
LEMMIKFILM: „Magus ja Mõru“, „Võõrasema“
LEMMIK-TV-SAADE: „Kodu keset linna“
ADDRESS: Pärna 24, Antsla 66404
SOOV: leida kirjasõpru vanuses 10-13 (tüdrukuid)
E-POST: Laurake1994@hotmail.ee

NIMI: Margaret Mikli
VANUS: 9 a.
ADDRESS: Ehitajate tee 43 - 59, Tallinn 12612
E-POST: Margaret11@hotmail.ee

NIMI: Brit Pilar
VANUS: 10
MEELDIB: sõita slaalomit
LEMMIKLAULJAD: Ines ja Smilers
E-POST: moosipall.moosike@mail.ee
RATE: moosipall11
SOOV: saatke mulle kirju!

Tere! Olen lõbus 13a. pliks, mu hüüdnimi on Tiigrike. Soovin leida igas vanuses kirjasõpru. **HEI-LIKE ARON, Ringhoo-ne 12 - 22, Puurmani, Jõgeva mk. 49001. Tel 55984621.**

NIMI: Kadi Suurkask
SÜNNIPÄEV: 07.04
MEELDIB: laulda
LEMMIKBÄND: Vanilla Ninja, 012, 50Cent, Soul Militia
LEMMIKLAULJA: Maarja Kivi, Piret Järvis
LEMMIKAJAKIRI: Stiina, Hea Laps
KOGUN: kuulsuste pilte
TELEFON: 58017988
E-POST: simonn@hotmail.ee
ADDRESS: Väike Ahli, Asuküla, Lääne mk. 90531
SOOV: leida u. 13 - 16a. kirjasõpru

NIMI: Kulle Käär
TELEFON: 53848169
SÜNNIAEG: 26. VII 1990
LEMMIKSÖÖK: pitsa
MUSIKA: räpp, jazz
HOB: sport
MEELDIB: reisimine
EI MEELDI: vargad, joodikud
LEMMIKNÄITLEJA: Eminem
ADDRESS: Puiatu EK, Pärsti v., Viljandi 71104

Kuues raamat valmis!

Eeloleval suvel, täpsemalt 16. juulil, võib jälle mitmete maade raamatupoodide ustel näha läbematuid Potteri-fänne — siis tuleb müügile võlurpoiss Harry ja ta sõprade uus raamat. J.K. Rowlingi töö sarja kuuenta osa juures on tehtud, nüüd istuvad siis toimetajad, prillid ninal, Harry elukäigu kallal. Raamatu pealkiri on "Harry Potter ja segavereline prints". Kes soovib esimeste ostjate seas olla, see õppigu kõhku inglise keel selgeks ja reisigu juuli keskpaigaks Inglismaale, Ameerikasse, Austraaliasse, Kanadasse, Lõuna-Aafrikasse või Uus-Meremaale.

Muidugi asuvad ka Potteri-raamatute eesti keelde tõlkijad Krista ja Kaisa Kaer keset saabuvat suve töö juurde ning järgmisteks jõuludeks on meiegi lastel loodetavasti juba uus raamat käes.

Neljas film tegemisel!

Potteri-sarja neljanda filmi režissööriks on valitud Mike Newell, viiendat, «Harry Potter ja Fööniksi Ordu», hakkab lavastama briti režissöör David Yates, ning linatöös loodetakse valmis saada 2007. aastaks. Neljas Potteri-linastus on tehtud "Harry Potter ja tulepeekri" põhjal — ja selle kõite paksus ületab vaat et telliskivide oma. Newellile olevat antud nõu jagada raamat ekraniseerimisel omakorda kaheks osaks, kuid režissöör ei pidanud seda vajalikuks. Raddiffe'i ja Watsoni austajad saavad taas oma lemmikuid peaosades näha, kuid seekord oodatakse erilise põnevusega, missugune näeb välja kurikuulus Lord Voldemort. Vahepeal kõneldi, et osatäitmist pakuti mr. Beani osatäitjale Rowan Atkinsonile, kuid nüüdseks on selgunud, et Voldemortina astub kinopubliku ette hoopis Ralph Fiennes, keda filmisõbrad mäletavad „Schindleri nimekirjast“. Põnevust kui palju!

TERE, HEA LAPS!

Mul on selline ettepanek: võiksime korraldada Harry Potteri joonistusvõistluste! Las kõik saavad oma lemmiktegelaste joonistusi, mis on tehtud Potteri-raamatute mõjul, aga kindlasti ei tohiks need olla kopeeritud. Pole mõtet kasutada ka filminäitlejaid: las igaüks, kes on raamatuid lugenu, joonistab, kuidas tema tegelasi ette kujutas!

Minna Pert

TRIBU-LIINE TEADE!

Minna mõte on hea! Niisiis: **joonistage kõik oma lemmiktegelasi Potteri-raamatutest!** Olgu see Harry, olgu see Hermione või kogu Sigatüüka kool — igaühel on õigus oma nägemusele! Saatke oma joonistused toimetusse 15. märtsiks 2005, meie aga asume vahepeal auhinnakraami otsingule! Parimad tööd teadagi avaldatakse! Ärge ainult unustage joonistustele oma nime ja aadressi lisamast! Ja ümbrikule kirjutage märksõna "MINU POTTER".

Katrin Nigumann Jänedalt

MISSUGUNE PEAKS OLEMA HARRY POTTERI KLUBI?

Ulla Kihva Tallinnast:

Potteri fännklubis võiksid toimuda viktoriinid, kus küsimused oleksid Harry Potteri teemalised ja parim osaleja saaks auhinnaks lagritsavõlukepikese või midagi sarnast. Huvilistele võiks toimuda ka nõiajoogi- ja nõiasõnatunnid. Õpilased aga võiksid kanda Sigatüüka rüüsid.

Teele Kaugesalu Puurmanist:

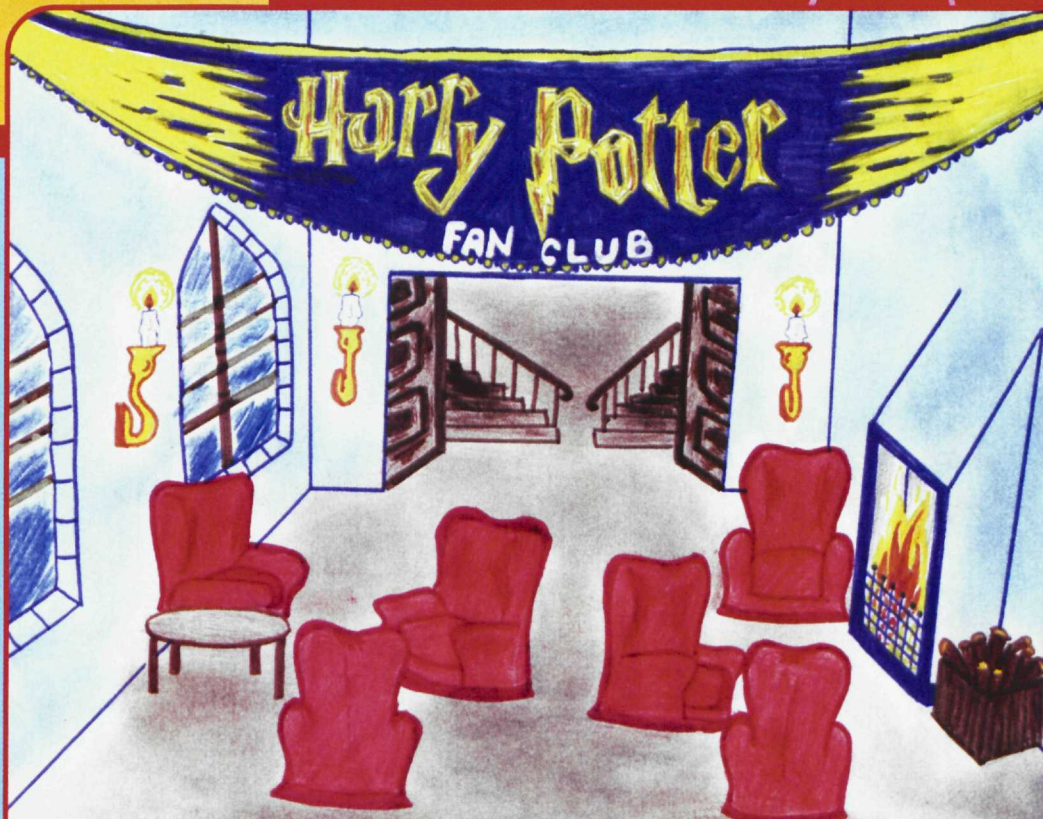
Harry Potteri fännklubi peaks kohtuma teiste fännklubidega, korraldama võistlusi ja valima igal aastal parima Harry, Hermione ja Roni. Võiks teha uurimustöid Potteri kohta ja korraldada oma karnevali, kus igaüks peaks olema keegi Potteri raamatute tegelastest. Ka mina tahaks sellises klubis olla, sest mulle meeldivad ka Harry raamatud väga.

Katrin Nigumann Jänedalt:

Potteri fännklubi ruumid võiksid olla kujundatud nagu Sigatüüka nõidade ja võlurite ruumid. Võiksid toimuda ka fännklubi liikmete laagrid, laager oleks siis sisustatud samade tundidega, milles Harry käib ja kõik saaksid nii võlujooke segada kui ka võdiussikeste eest hoolitseda. Fännklubil võiks olla ka oma Hagrid ja lähedal võiks olla mets, kus saaks üksisarvikuid vaadata ning Hagridil tema onnis külas käia. Seda kõike oleks võimalik korraldada, kuigi see võib minna küllalt kulukaks...

Teele Kaugesalu Puurmanist

								post-...; prügi-...
								kaardi- mast
						see tähendab		raadius
						2. noot number		
								Šveitsi pealinn
								varem
								ilmakaar lõuna ja lääne vahel
reisi- dokument				tsirkuse lava, võitlusväli	<i>Roald; Nele</i>			
Saksamaa palinn				<i>tsentner</i>	<i>liiklus- eeskiri</i>			
					hüppevõrk			
					rooma number 499			
					küttekeha			
				<i>sinu</i> 3 x täht				
				...-päev (novembris)				
				härdat paluma				
	...-kivi (paas)				<i>Heiki</i>		maa-alused käigud	
	röntgen				riidesööja; ihnur		<i>liiter</i>	
	vanuses						tolm inglise k.	
								õhu- sõidukid
								sellel
	<i>Erika</i>					<i>United States</i>		
	mina inglise k.					<i>tonn</i>		
	sõiduk							
	<i>Inna</i>	Kreeka pealinn						
	<i>Urmas</i>	mekk; meki						
		<i>Tarmo</i>						
					tõinab, valab pisaraid	<i>tee- lusikas</i>		

Ristsõna koostas Ilmar Trull

Parimatele lahendajatele muusikaline auhind!

Murekirjadele vastab Doktor Taat

Tere!

Olen 16-aastane tütarlaps ja mind vaevab pidev uni.... enamus ajast viimase kahe kuu jooksul ma ainult magan....:(See hakkab segama mu igapäevast elu....:(Ma lähen hommikul kooli ja tulen koolist koju ja jään magama, vahel, kui õnnex läheb, saan kella kahexa ajal õhtul üles tulnud, kuid tavaliselt magan hommikuni...

Viimasel ajal lähen iga väixe asja peale närvi.....

Olen kaks korda minestanud ja pärast minestust on väga kehv olla paar päeva....:(

Kevadel oli mul depressioon, ma tarvitasin rahusteid... Arvan, et see depressioon tuleb vaixelt tagasi....mis te arvate, kas see liigne unisus on seotud depressiooniga?? Ja õelge palun, mida ma yldse peax tegema??Rusutud K.

Kooliõpilaste koormused on suured. Töö- (õpi-) ja puhkerežiim on nihkes, eriti passiivse (tubase) ja aktiivse puhkuse (väljas värskes õhus olemise) omavahelise suhte osas. Liigselt võetakse ka kooliprobleeme südamesse, võiks veidi kergemalt, mängulisemalt koolitööd võtta. Väheese kehalise aktiivsuse tõttu võib ka vererõhk suhteliselt madal olla (noortel on ta niigi madal) ja see teeb uniseks. Liigne söömine (või vale toitumine) võib samuti selle põhjuseks olla.

SPORDIARST & HINGETOHTER
JÜRI O.-M. ENNET

STATOIL

Toetame terveid eluviise

Alustaksin perearsti juurest: teeks üldanalüüsid ära, siis saab järgmised plaanid ette võtta ja võimalik, et vajalikuks osutub ka lastepsühhiaatri jutule minek.

Kuid on selge, et ka mõned rohud võivad uimaseks-uniseks teha.

Igal juhul tuleb kasuks enda värskendamine jaheda (**meeldivalt** jaheda) veega nägu loputades. Hästi mõjub ka minu sirutus-painutus harjutus (Vaata Head Last nr. 1 – 2004!) – see parandab vereringet ja aitab uimasusest üle saada. Alusta peretohtri!

Probleem on kõrvaldatav.

Tere!

Olen natukene enese pärast mures ja seepärast sooviksin teada, kas nõ meditsiiniliselt on sellel alus ka ning kuidas ma ennast aidata saaksin. Nimel ma ei tea, mis mul viga on, olen alati olnud hästi seltsiv ja rõõmsameelne, kuid viimasel ajal hakkab kõik mulle kuidagi vastu. Ma suudan ühe tunni jooksul 5 korda nutta (suurema põhjuseta), naerda, vihastada ja olla kõige vastu täiesti ükskõikne. Ma ei taha tihti mitte midagi teha, käin ülikoolis ning peaksin palju õppima, eriti nüüd, mil eksamisessioon ukse ees, kuid ma lihtsalt ei suuda end selleks sundida. Täna hakkas uus aasta ja eile ma mõtlesin, et uuel aastal olen parem ja pingutan rohkem, kuid täna on hoopis hull olukord. Olen lihtsalt terve päeva meeletult kurb

olnud, isegi nutnud, mõnel hetkel aga tunnen ennast hästi õnnelikuna. Ma tunnen ennast tihti ka üksikuna ja tajun, justkui ei oleks minu eksisteerimisel mingit mõtet. Ma ei tahaks enam nii tunda, aga ma ei tea, mida selleks tegema peaksin. Olen muidu pidanud ennast küllaltki tugevaks inimeseks, kuid nüüd palun abi, sest ma enam üksi hakkama ei saa. Oskaksite ehk öelda, mis mul viga võib olla ja kas ning kuidas ma sellest kõigest üle saaksin?

X.

Liigselt võetakse ka kooliprobleeme südamesse, võiks veidi kergemalt, mängulisemalt koolitööd võtta.

Selline seisund esineb tudengitel küllaltki sageli.

Soovitused: 1) õpi- ja puhkerežiim korra! Puhkust olgu piisavalt, ka aktiivset. 2) Jalutuskäigud. 3) Kodus (ühikas) õppides toa sagedane õhutamine. 4) Aju verevarustuse ergutamine (vt. minu harjutus, selle harjutuse teine ja kolmas osa aitavad ka murest vabaneda, energiat lisada). 5) Veidi võtaks ka nn "aju vitamiini" e Fluanxoli. See rohi rahustab, omab antidepressiivset toimet ja annab õppimisele (vaimsele tegevusele) "hoogu juurde". 6) Õppimist ja sessi võtta rohkem mänguliselt, see ei ole ju idamaine tsunaami.

Olete elus – järelikult õnnelik.

Tere!

Olen 15-aastane tüdruk ja minu mureks on pidev väsimus.

See on kestnud juba pea poolteist aastat. Viimased pool aastat on eriti raske olnud. Väsimust võivad tekitada ka tabletid -timonil (epilepsia vastu).

No muidugi on normaalne, kui koolipäeval on raske tõusta, aga puhkepäeval on sama raske. Lihtsalt ei jõua. Tahaks veel magada, aga kell juba liiga palju. Ja kui liiga palju magada, tekib see ülemagamise peavalu.

Ma lihtsalt ei saa aru...päev läbi on sihuke tunne, et kas saaks ometi magada?

Kui koolist koju tulen, siis lähen kohe magama. Magan paar tundi (sest rohkem pole aega), aga ärgates on veel raskem olla. Magama lähen koolipäeval 22-23, puhkepäeval 23-24. Nüüd, kui on vaheaeg, magan iga päev enam-vähem 12 tundi. Aga ikka on väsimus.

Koolis on ka nii raske üleval püsida.

Oehh...aa mis siin ikka vinguda...

Päikest!

Noortel

on sageli vererõhk liigselt (suheteliselt) madal ja sealt need uimasused ning väsimus. Sportlik tegevus värskes õhus aitab. Ise pean selle vastu parimaks oma harjutust – see treenib aju veresoonte toonust. (Vt. "Elukiri", juuni 2004)

Seda teha ka õppimispauside ajal. Alustada 3-5-10 korrast ja siis pikkamööda (vastavalt enesetundele) kordade arvu suurendada.

Kas kerge oakohv ei tule kasuks? Aegajalt võiksid ka jaheda veega nägu "ehmatada".

Las keegi (peretohter) mõõdab Su vererõhku.

Pildid tegi Kirke

Sellisena oled Sa kõige kaunim hingeliselt, vaimselt ja üleüldse.

Meie Paul Keres mängis tennist, tegi sporti ja sealt ka see tema vägev vaimne töövõime. Ka Georg Ots sai oma vaimse töövõime suuresti tänu sportlikule eluviisile – ta oli nimelt väga hea ujuja. Oli sport kasuks neile, on ka Sulle!

Enesetundele abi otsimist tuleks alustada peretohtri juures vererõhu mõõtmisega.

Tere!!!

Mul on viimasel ajal läinud enesehinnang väga madalaks. Kardan kõiki võõraid inimesi. Kardan, et ütlen midagi valesti või neid ei huvita absoluutselt mu jutt!!! Kardan, et nad kõik mõtleavad, et appi, milline jobu – olgu parem vai!!! Ma ei tea, kust mul see probleem alguse sai, aga arvan, et enam niiviisi edasi elada ei saa! Võtan väga raskesti inimesi omaks ja ei tunne ennast vabalt!!! Kui olen kusagil seltskonnas, siis alati mõtlen pingsalt, et millest ma nüüd

räägin... Aga kui neid ei huvita see – appi, mis ma siis teen... (Need on mu mõtted.) Tahaksin hirmsasti julgemaks muutuda, aga kas see üldse on võimalik... Äkki olengi selliseks vaikselt hiirekeseks loodud?! Loodan, et oskate midagi soovitada, mis tuleks teha!!!

Uku Masing

luges palju muinasjutte. Loe Sinagi ja samastu muinasjutukangelasega. Tunnet ja elu sisse oma kangelasrolli. Kui oled seda veidi proovinud, siis fantaseeri ja kujutle ette kohtumisi tutvatega ning enda käitumist neil kohtumistel. Naudi selles kujutluses just selles käitumist, mis Sulle meeldib.

OLE ISE. Ole ise nendes kujutlustes ja hiljem siis ka konkreetses olukorras. Sellisena oled Sa kõige kaunim hingeliselt, vaimselt ja üleüldse.

Vaimset julgust lisab kehaline tublidus – sportlik tegevus. Muutub tugevamaks keha, siis tugevneb ka vaim.

Kirjuta peatselt, kas ja kuidas need harjutused Sulle sobivad ja Sind aitavad.

Tervitades,
Jüri O.-M. Ennet

Kristiina Kass

Proua Naaritsa talveöö

Pildi tegi Kristiina Kass

Hilda Naarits oli kohutavalt noobel vanaproua. Näiteks talvel kandis ta pikka ja kallist naaritsakasukat, mille pärast mõned naabrid teda salaja kadestasid. Selline kadestamine meeldis proua Naaritsale väga.

Aga lapsed seevastu ei meeldinud talle mitte üks raas. Lastest polnud proua Naaritsa meelest muud kui tüli. See oli muidugi natuke vilets lugu, sest samas majas elas päris palju lapsi. Kui nad kõik oleksid rääkinud sosistades, liikunud trepikojas kikkivarvul ja olnud ka muidu igati tagasihoidlikud ja viisakad, oleksid nad proua Naaritsale võib-olla isegi meeldinud. Aga kuna keegi maja lastest ei käitunud sellisel moel, pidi proua Naarits neid lihtsalt kuidagi viisi välja kannatama.

Ühel talviselt lumisel hommikul, kui proua Naarits köögiakna eest kardinaid ära tõmbas, pidi ta ehmatuses peaaegu selili lendama. Akna ette oli eelmise öhtu jooksul kerkinud hiiglaslik lumememm, kes põmitses proua Naaritsat jultunult ja ivitas oma laia grillisõeirvutust. Proua Naarits sulges silmapilkselt kardinaid ja vajus vapustatult köögitoolile.

“Jultunud põngerjad! Söandavad vanainimese kulul nalja heita! Nii-moodi võib inimene infarkti saada!” pomises ta käsi rinnale surudes. Tal ei olnud aimugi, et majalapsed olid teinud lumememme hoopis alati nii morni näoga vanaproua tuju parandamiseks.

**“Jultunud
põngerjad!
Söandavad
vanainimese
kulul nalja heita!”**

Proua Naarits ei tõmmanud terve päev kardinaid akende eest ära. Ta ei lahkunud kodunt isegi oma igapäevasele jalutuskäigule. Niisiis ei teadnud ta ka seda, et lapsed ehitasid parajasti õues kõrget liumäge. Neil kõigil oli kohutavalt lõbus, aga sama ei saanud sugugi öelda proua Naaritsa kohta. Proua Naarits istus tundide viisi tugitoolis, kodus enda rahustuseks salli ja haudus kättemaksu.

Pärast kümnet tassit teed ja mitmemeetrist pikka triibulist salli oli proua Naarits mõelnud välja enda arust suurepärase plaani. Ta käed lausa värisesid erutusest, sest plaan oli tõesti hea. Ometi pidi ta pimedust ootama, sest ei soovinud end mingil juhul reeta.

Täpselt kell kaks öösel hiilis noobel proua Naarits, taburet kaenlas, ööpimedusse. Ta astus lumememme juurde, asetaski tabureti maha ja ronis selle otsa. Siis haaras ta otsustavalt kahe käega lumememme ümmargusest peast kinni. Proua Naarits ähkis natuke, pingutas, nagu jaksas, ja siis napsataski lumememme pea kenasti keha küljest lahti. Proua Naarits viskas selle lumememme kõrvale maha ja sinna ta jäi, porgandinina püsti ja suu kõigest läbielatust hoolimata endiselt naerul.

Proua Naarits võttis oma tabureti kaenlasse ja marssis rahulolevalt tagasi koju. Ta keetis endale rahulolevalt tassi teed ja vajus seejärel rahulolevalt tugitooli. Ta kujutas endale elavalt ette laste ilmeid, kui nood hommikul oma peatut lumememme näevad. Oh, kui pettunud nad kõik on, mine tea, võib-olla koguni õnnetus. Väga hea, mõtles proua Naarits, see on neile paras. Teist korda nad enam vanainimest hirmutama ei kipu.

Aga kui oli möödunud pool tundi ja proua Naaritsa suurim ind oli vaibunud, ei olnudki tal enam sama võidukas meeoleolu. Tegelikult oli lumememme pea lahtikiskumine üsna inetu tegu. Isegi võiks öelda, alatu. Võib-olla peaks siiski midagi muud välja mõtlema.

Nii arutledes pani proua Naarits jälle selga oma naaritsakaska, võttis jälle tabureti kaenlasse ja kõndis jälle lumememme juurde. Ta tõstis pea maast üles, tõusis koos sellega tasakaalt hoides taburetile ja surus lumepalli suure vaevaga jälle endisele kohale.

Aga võta näpust! Pea sai valepidi! Lumememm vaatas nüüd hoopis teise suunda. Ja sõenööbid paistsid tal olevat nüüd hoopis selja peal. Noh, sellest pole midagi, arvas proua Naarits. Seda asja annab ju parandada.

Proua Naarits ronis taburetilt alla ja kõndis teisele poole lumememme. Ta korjas kõik sõenööbid selja küljest ära, kõndis siis tagasi uuele kõhupoolele ja torkas need ühekaupa lumememmele rinda. Memm oli nüüd samasugune nagu ennegi, ta paistis olevat

Proua Naarits ähkis natuke, pingutas, nagu jaksas, ja siis napsataski lumememme pea kenasti keha küljest lahti.

end lihtsalt ümber pööranud.

Proua Naarits imetles oma käetööd. Tegelikult oli talle lapsena lumememme ehitamine väga meeldinud. Ja see siin oli ju päris uhke lumememm! Kuigi, jah, midagi ju puudub, leidis proua Naarits siis. Ta murdis pihlaka küljest suure oksa ja torkas selle ettevaatlikult lumememme käest läbi. Ta vaatles memme mõnda aega mõtlikult, kiirustas siis järsku tagasi koju ja naases peagi pika triibulise salliga.

“Ma aimasin, et leian sellele kasutust,” pomises ta õhinal ja keeras uhiuue salli mitu korda ümber lumememme kaela.

Nüüd oli ta valmis! Nüüd oli ta täiuslik! Proua Naarits oli väga rahul. Ta võis juba ette kujutada, mida lapsed hommikul oma lumememme nähes ütlevad. “Vaadake, meie memm on endale salli toonud! Ja teistpidi on ta ennast ka keeranud!” Proua Naarits pugistas vaikselt naerda. Siis heitis ta pilgu enda ümber. Õnneks ei näinud teda siin keegi, kuskil ei paistnud ei lapsi ega täiskasvanuid. Kõik ju magasid. Aga miski oli siiski nagu teistmoodi.

“Oo!” lipsas proua Naaritsal huultelt. “Siia on ju liumägi tekkinud! Ja sugugi mitte mingi vilets kungas, vaid lausa suur mägi! Ei tea, kas see ka libe on?”

Proua Naaritsa viimasest liumäesõidust oli kulunud hea mitukümmend aastat. Isegi niikaua, et proua Naarits ei olnud tol ajal veel sugugi proua Naarits, vaid lihtsalt Hilda. Teate ju ise-

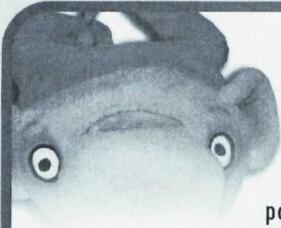
gi, et nooblitel vanadel prouadel lihtsalt ei sobi liumäest liugu lasta. Aga nüüd ei olnud kedagi nägemas.

Proua Naarits vaatas veel kord hoolikalt ringi, ronis siis kõvaks tambitud lumetreppi mööda ettevaatlikult üles, võttis mäe peal istet ja lükkas endale hoo sisse. Liug sai pikk ja kaarjas. Proua Naaritsal ei olnud aastaid nii olnud lõbus olnud! Ta ei jäänud sugugi lumme istuma, vaid tõusis püsti, ronis tagasi märke ja lasi jälle alla. Niimoodi liugles Proua Naarits mäest alla kakskümmend viis korda järjest, kuni ta pea hakkas ringi käima ja naaritsanahkse kasuka karvad olid tagapoolt täitsa sassi läinud.

“Oh sa armas taevas!” hüüatas ta siis, märganud, kui palju kell oli. “Nüüd pean ma küll koju minema, enne kui mõni naaber üles ärkab ja mind siin näeb. Kus selle häbi ots!”

Proua Naarits kohendas oma kasukat, silitas nagu hüvastijätuks liumäe jäätunud libedat pinda ja heitis veel pilgu lumememmele. Ta oleks võinud kasvõi kihla vedada, et tolle sõenaeratus oli laiem kui veel paari tunni eest.

Suur vahetund

Tere!

Tahaksin teada, kuidas saab välja uurida, kas sa meeldid poisile või ei? Mulle meeldib õndselt üks paralleelika poiss ja mõnikord paistab, et tema pole ka minu vastu ükskõikne. Aga mõnikord on jälle selline tunne, et tal on minust savi. Palun, vastake! (Ärge mu nime ainult avaldage!)

Triibu-Liine vastus:

Kulla murelik tüdruk, Sa ei kirjuta, kui vana oled ja mitmendas klassis käid, aga oletan, et oled nii 10 – 12 aastane. Oled kindlasti tore tüdruk ning arvan, et paralleelklassi poisile võid meeldida küll, ainult et eks tal ole muudki tegemist kui jumaldava pilguga Sulle otsa vaadata. Me ei ldi d a võib paljudele, aga iseasi on see, kas te omavahel sobite ja sõbrunete. Seda, kuidas kellegagi klapitakse, saab ikka kõige paremini teada üheskoos midagi tehes – kas siis matkates, sportides, tantsides või mingis ringis käies. Jutu järgi saab küll enamasti kohe aru, kas tegu on aruka inimesega, aga eks ole väheke imelik minna võõra poisi juurde ja öelda, et hakkame nüüd juttu ajama... Kuid mingi hästi läbimõeldud küsimusega võid tema poole pöörduda küll – kas siis kooliasjade või raamatute, filmide või muusika asjus. Ainult ära kõigepealt küsi: "Kas ma sulle meeldin?" – see võib teise päris ära ehmata!

Heipa!

Mida te arvate selle kohta, kui keegi käib pidevalt teise inimese asju sorimas? Kas näit. emal on õigus minu sahtlites kolada ja moblast SMS-e lugeda? Kas selle eest võib ema näit. kohtusse kaevata?

Stryx

Triibu-Liine vastus:

Seaduse järgi on kirjavahetus iga inimese eraasi ja seda võib lugeda ainult kirjasaaaja või -kirjutaja loal. Mobiilisõnumid on teadagi nii uus nähtus, et nende kohta pole vist seadusi kirja pandud. Ema kohtusse kaevata ma Sul küll ei soovitaks, sest mis hääl Sa siis teed, kui esivanem pannakse vang? Nii hulluks asi muidugi ei lähe, aga loodetavasti on teil mõlemal suud peas ja saate kõik ebameeldivad asjad südameilt ära rääkida.

Kas Su emal on ehk tekkinud kahtlus, et liigid "halvas seltskonnas" või äkki oled Sa, Stryx, ahelkõneleja ja valmistad oma telefoniarvetega emale kõvasti peavalu?

Kui Sul emaga varem selliseid probleeme ei tekkinud, siis mõtle kõigepealt järele, MIKS Sind korraga kahtlustama on hakatud, ja püüa asjad selgeks rääkida.

KÜSIMUS KÕIGILE:

KUI SUUR peaks olema mobiiltelefoni limiit, mida vanemad oma lastele võimaldavad? Jagage oma elukogemusi nii heade kui ka ebameeldivate moblaüllatuste asjus!

Ootan asiseid sõnumeid aadressil: triibuliine@healaps.ee!

Saux, Triibukas!

Saadan Sulle mõned head mängulingid!

<http://www.zone.ee/indy/indy/>, <http://www.hot.ee/knight3/>, <http://www.zone.ee/cat2/>, <http://www.zone.ee/detroit/>, <http://www.hot.ee/monkey4/>

Raido Tallinnast

SILMAD SIIA!

Meie veebruarikuu postrikangelane LAURI PIHLAP on nõus vastama teie parimatele küsimustele! Oma pärimised saatke toimetuse postiaadressil (Hea Laps, Harju 1, Tallinn 10146) või meilikasti (Hea.Laps@mail.ee), ning ärge unustage lisamast oma nime ja aadressi! Küsijate vahel loosime välja portsu TV3 suveniire!

Kes ilu otsib, see lusti leiab!

Nii ütleb üks meie lugematutest vanasõnadest. Rahvasuu arvas ka, et ilu ei panna padaje ja rõõmalt rasva ei riisuta - kuid sellegipoolest on ilu alati kõrgelt hinnatud.

Ilmatu põnev on vaadata, kuidas kõik tähtsad proud-härrad on ennast ilusaks ehtinud igal aastal toimuvaks vabariigi presidendi vastuvõtuks! Igavaks see pilt ei lähe, sest igäihel on ilust isemoodi ettekujutus.

Meie seekordseks ülesandeks noortele moekunstnikele on joonistada pidulikke kleite, kostüüme ja ülikondi

presidendi vastuvõtule minekuks teie meelest kõige tähtsamate riigi- ja kultuuritegelaste tarvis.

Ärge unustage lisamast nimesid - nii enda kui ka oma valitud "kliendi" oma! Kes teab, võib-olla lähevad teie ideed varsti käikugi!

Joonistusi ootame toimetusse hiljemalt
5. märtsiks 2005!

Auhinnad Rimonnelt!

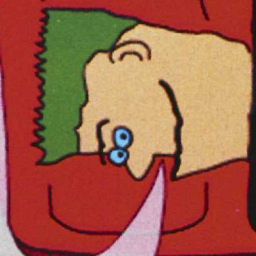
Peapreemiaks pidulikus õhtutualetis Barbie!

Maaletooja: **RIMONNE**

VALGE ORDU

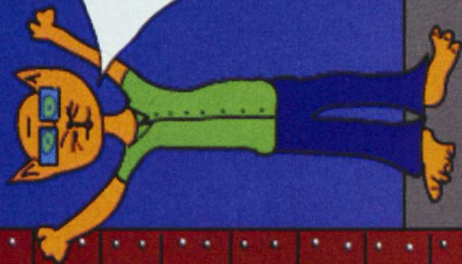
Valge Kahvli Ordu peakontoris Kiisal oli alanud üks järjekordne ilus kolmapäeva hommikupoolik. Ilus selle sõna tavalises mõistes. Meie kangelaste jaoks oli see igav - juba pikka aega polnud nende teele sattunud mitte ühtki seiklust. Ja just seiklused olid need, millest Ordu liikmed elasid. Laisalt istusid nad tugitoolides ja jälgisid laes pesitsevaid plekke. Kogu toimingu tegi põnevamaks määrdunud kohtade ümber tiirlev kärbes. Kui järsku kostis uksele lootustandev koputus...

Minge vaadake, kes seal on!

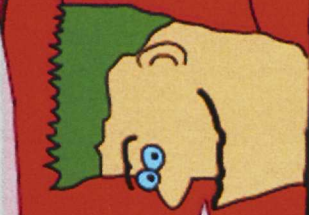

Lootusrikkalt läks Anton ust avama ja külaline hakkas sisse astumata rääkima...

Te peate mind aitama!
Te olete ainsad, kes seda teha saavad. Jumala eest, te olete mu ainuke lootus!
Palun!

Me kuulame sind. Räägi, mis mureks!

Oota misasja???

Mul on selline perekondlikumat sorti probleem. Nagu te näete olen mina Kiisu. Aga mu vanemad olid inimesed!

Mõnusat sünnipäevasebimist!

Kuum kartul

Mängijad istuvad ringis. Muusika saatel (võib kasutada makki või CD-mängijat, milles on Sinu lemmikbändi kassett või plaat) hakatakse käest kätte andma palli, rätikut või mingit muud eset. Keegi (mängujuht) klõpsab muusika kinni. See, kelle kätte jäi muusika katkemise hetkel parajasti „kuum kartul“, läheb mängust välja. Korratakse mängu, kuni alles jääb ainult kaks mängijat. Need pööravad palli edasiandmise raskendamiseks seljad vastamisi. Võidab loomulikult see, kes suudab ka nüüd kiirelt tegutsedes palli oma käest teise pihku sokutada.

Pilgumõrvar

Seda mängu on parem mängida suurema seltskonnaga. Mängijad istuvad ringis, silmad kinni. Üks mängijatest käib ümber teiste ja teeb ühele mängijale sõrmega seljale risti. Niimoodi märgistatust saabki pilgumõrvar. Et teda kohe ära ei tuntaks, võiks märgistaja pärast risti tegemist natuke ringi kõndida ja aeg-ajalt seisma jääda. Risti tegija ütleb, kui kõik mängijad võivad silmad lahti teha ja pilgumõrvar hakkabki „mõrvama“. Kellele ta otsa vaatab ja silma pilgutab, see peab kummuli maha langema ja sellisesse asendisse jääma. Tema on nüüd „surnud“ ja seega mängust väljas. „Ellujäänud“ aga püüavad mõrvari isikut kindlaks teha. Kui keegi arvab, et teab, kes mõrvar on, tõstab ta käe ja ütleb: „Kahtlustan!“ Kui veel kellelgi on tekkinud kahtlusi, siis tõstab temagi käe ja lausub: „Kinnitan!“ Seejärel loeb risti tegija kolmeni ning kahtlustavad peavad üheaegselt oma kahtlusalusele käega näitama. Kui nad näitavad valele isikule, siis lähevad nad mängust välja, samuti siis, kui neist kumbki osutab eri mängijale. Kui mõlemad näitavad õigele isikule, on pilgumõrvar paljastatud.

Reaktsioonid

Üks mängija hoiab joonlauda, väiksemad numbrid ülespoole, teine hoiab joonlaua alumise otsa juures nimetissõrme ja põidla teineteisest umbes 2 cm kaugusel. Kui joonlaua hoidja hüüab: „Läks!“ ja laseb joonlaua lahti, peab teine mängija sellest kähku kinni krabama. Arv, mille juures mängija sõrmed sulgusid, pannakse kirja tema punktiskoorina. Võib teha mitu vooru. Võidab kiireim reageerija ehk see, kellel on kõige rohkem punkte.

Täishäälikumäng

Iga mängija saab paberilehe ja lepatakse kokku üks teatav täishäälik. Kõik mängijad saavad aega 5 minutit, mille jooksul nad peavad kirjutama paberile võimalikult palju sõnu, milles oleks ainult see kokkulepitud täishäälik ja ükskõik kui palju kaashäälikuid.

Näiteks valitakse täishäälikuks E. Sellest saab teha sõnu eesel, kell, keel, see, seep jne. 5 minuti pärast hüüab mängujuht: „Stopp!“ Nüüd loetakse kirjutatud sõnad üle, iga sõna eest saab mängija punkti. Võidab see, kellel on punkte kõige rohkem.

Luuletus

Iga mängija saab pabeririba. Selle ülemisse serva kirjutab ta mingi lause, mis tema meelest sobib luuletuse algusreaks, näiteks:

Sinu silmade

sära.

Siis murtakse paber kokku, nii et näha jääb ainult viimane sõna — see, millele järgmine mängija peab riimi leidma. Paberid saadetakse ringis edasi ja järgmine mängija kirjutab uue lause, mis riimub selle sõnaga, näiteks:

Tekitas palju

kära.

Kui mõni mängijatest tunneb, et ei leia sobivat riimi või tahab lihtsalt vabavärssi viljelda, siis võib ta kirjutada lause, mis ei riimu, aga sobib muidu selle sõnaga, näiteks:

mis kurdistas mu
kõrvad

Järgmine mängija võib muidugi jälle riimuva lause kirjutada, näiteks:

Oh, miks sa mind

tõrvad!

Kui paberiribad täis saavad, tehakse nad lahti ja loetakse luuletused pidulikult ette. Naermine on lubatud!

NB! Nii saab kirjutada ka jutukesi, ainult siis peab terve eelmine lause näha jääma.

Mänge kogus
Martina Viil Tartust

MÕNED MAGUSAD MÕTTED SÜNNIPÄEVALAUALE

Pisiplika mõnus banaanikohupiim

Vaja on:

- 500 g kohupiima
- 2 banaani
- pisut piima või rööska koort
- 2 spl suhkrut

Hõõru kohupiim koos suhkruga ning röösa koorega pehmeks massiks. Tükelda banaanid ning lisa kohupiimale. Head isu teile!

Katzi kena puuvilja-küpsisetort

Vaja on:

- 2 pakki küpsiseid

Lao küpsised kihtidena alusele. Ühes kihis peaks olema 6 küpsist. Iga kihi vahele pane maitsestatud kohupiima. Lõika valitud puuvilja viiludeks ja pane viilud viimase kihi peale kaunistuseks. Lase tordil külmkapis seista, kuni küpsised kohupiimast läbi imbudes pehmemaks lähevad ning siis võib sööma hakata! Joogiks sobib kõrvale tee!

Kiisumiisu jäätisekokteil

Mikserdada mahl ja jäätis kokku (oma äranägemise järgi, kui paksu soovid). Serveeri kohe. Joogi juurde sobivad ka kaunistused ja kõrs.

Hei, Annika! Palju õnne läheneva sünnipäeva puhul! Loodetavasti ei pea Sa selleks puhuks telekat aknast välja viskama, vaid mõtled midagi mõnusat ise välja. Aga seda, et pidudel oleksid eraldi poiste- ja tüdrukute toidud, pole seni küll kuulda olnud: paku ikka seda, mis Su enda meelest kõige parem on! Et pidu korda läheks, selleks tuleb juba varakult ettevalmistusi teha – ja mitte niivõrd toidupoes ja köögis, kui just seltskondlikus mõttes.

Äkki võtsidki siiani enda peale liiga palju kokakohustusi – külaliste tules oli laud toitudest lookas ja Sa ise väsinud kui ront? Keegi peab vedama pidudel nii vestlust kui ka seltskondlikke mängu – ja võid kindel olla, et külalised heast peast pidu juhtima ei hakka, eriti kui laua ääres istub ka vanemaid inimesi. Enne pidu võiksid kokku leppida mõne parema sõbra või õe-vennaga, et nad aitavad Sul mängu korraldada.

Kui kutsud peole poisi, keda keegi Su seltskonnast ei tunne, siis võiksid kutsuda ka mõne ta lähema sõbra – siis on kindel, et ta ei tunne ennast valge varesena ja et Su sõbratarid teda ei võõrista. Ning ära unusta niisuguse ülejäänud seltskonnale tutvustada!

Omaette kunst on külaliste laua taha sättimine. Selge see, et ei tasu kõrvuti istuma panna neid, kes teineteisest eriti ei hooli. Aga kui kõrvuti istuvad sõbrannad-jutulinnud, siis võib tekkida oht, et nad õhtu läbi ainult omavahel sädistavadki. Jutukate ja seltskondlike külaliste kõrvale on kõige arukam „istutada“ just need võõramad kuju, kes muidu ennast üksildasena tunneksid. Mingil juhul ei maksa uustulnukat sättida mõne tuntud tummahamba või näiteks kõva kuulmisega vanaonu kõrvale! Kui külaliste kohad läbi mõeldud, võiksid kindluse mõttes nende jaoks lavale asetada omatehtud nimekaardid.

Kui ruumi lähedalt käes, siis võiksid vahelduseks korraldada mõne tantsu või liikumismängu – need liidavad seltskonnaga ka võõramaid külalisi. Kui aga pidu kulgeb ainult laua taga, siis leidub ju küllaga ka paikseid mängu! Juba külalisi kutsudes võiksid paluda igaühel üks anekdoot või naljakas elujuhtum meelde tuletada ja parimale esinejale varu mõni mänguasi auhinnaks. Auhindamiseks võid korraldada konkursi, mille tulemusi selgitate välja hääletades.

Vahva oleks sünnipäeva pidada karnevali või stilipeona, aga selle õnnestumiseks on vaja, et kõik kaasa lööksid – või siis peaks Sul varuks olema mõni kübar, pintsak või mask nende tarvis, kes ei taibanud ennast varem varustada.

Pea päkka,
et Su pidu tuleks lähel
Triibu-Liine

Sünnipäev — lahe pidu või hunnik igavust?

Tere, Hea Laps ja Triibu-Liine! Palun kirjutage sellest, kuidas saaks kindel olla, et sünnipäev ei tuleks igav! Minu viimased sünnad on kõik olnud ainult teleka vaatamine ja söömine, aga seekord tahaks teha midagi eriti vinget. Mõtlesin, et kutsun ka ühe poisi, keda ma veel eriti ei tunne, sest ta alles tuli meie klassi. Aga siiani on mu sünnipäevadel käinud ainult tüdrukud ja ma kardan, et võib-olla nad hakkavad seda poissi narmima. Kas ma peaksin tegema mingit erilist toitu ja üldse – kuidas olla kindel, et sünnipäev ei läheks?

Annika Tallinnast

õbrapäev on meie koolis igavesti lahe! Juba veebruari alguses hakkame kunstatunnis igasuguseid südametega kaardikesi tegema,

sest mitu aastat järjepannu käib meil valentinipäeval kõige südamlikumaa tüübi konkurss ja selleks kulub südameid nii et tapab! Igaüks joonistab või heegeldab või õmbleb valmis kolm südant, mis siis päeva jooksul antakse nendele, keda koolis kõige südamlikumaks peetakse.

Muidugi on tüdrukute eriline lemmik üheksanda klassi Heigo – tema käib muusikakoolis kitarril õppimas ja mängib isegi mingis bändis. Aga möödunud aastal ei saanudki kõigi üllatuseks kõige rohkem südameid Heigo, vaid hoopis meie klassijuhataja! Temale andsid meie klassist kõik ühe südame, ja veel suur punt „neljandikke“ samuti. Õpetaja naeris küll, et „ah, see on rohkem odav populaarsus“, kuid ta näost oli näha, et odavusele vaatamata tegid südamed talle kõvasti rõõmu. Nojah, peapõhjuseks oli muidugi see, et temaga oli suusamatkal lõpp-lahe olla: tegime lõket ja keetsime teed ja rääkisime tule ääres võileibu süües õudusjutte... Ja see oli ka mõnus, et õpetaja Laht mäest alla sõites pepuli kukkus ja selle peale ainult naeris!

Aga tänava olid õpetajad nõuks võtnud teha sellise tehingu, et südameid jagatakse koolis hoopis ettekannete põhjal: et kes kõige paremini laulab, tantsib või näitleb, see ka südameid võidab.

Meie klassis on ainult kümme õpilast ja ega selle kambaga eriti midagi teha ei anna. Poisid ütlesid kohe, et neil on südametest suva ja savi, mingi siseelundi pärast nemad ennast lolliks tegema ei hakka, et tantsigu aga beibed isekeskis „Õiget ja vasembat“.

Seepeale ütlesin mina, et teeme meie, pliksid, õige sellise bändi, et poistel jäävad suud ammuli ja südamed vajuvad botastesse! Maarit ja Silva olid kohe nõus, Ludviine lubas kampa lüüa ainult siis, kui saab solistik. Sest temal puudub rütmitunne ja teistega koos õõtsuma ja keksima ta küll ei hakka. Silva nähvas seepeale, et ainult üksi Ludviine saabki laulda, sest viisi ta ju ei pea. Äärepealt oleks kätsiks läinud, kuid lõpuks leppisime kokku, et igaüks saab natuke solisti mängida.

Kuidas me sõbrapäevaks bändi tegime

Pildid tegi Kirke

Läksime siis Maariti poole lugusid välja mõtlema. Maarit pani üksteise järel mängima Vanilla Ninja ja Nexuse plaadid, et meile paremini vaim peale tuleks. Vaim tuli peale küll ja leidsime päris palju häid pealkirju: „Miks ihkad ööd?“, „Arm kestma jääb“, „Mu tunne süütab sind“, „Rainy Day“ ja nii edasi ja nii edasi. Panin need kähku kirja, et meelest ära ei läheks. Aga kui hakkasime viise välja mõtlema, siis jäime omadega jänni. Ega neil meloodiatel, mis meile pähe tulid, olnud vigagi, ainult et teised bändid olid kõiki juba korra nagu kasutanud... See, et meil pille pole, ei valmistanud peavalu: otsustasime bändi nimetada vokaalbändiks ja kogu lugu!

„Mõtleme parem kõigepealt bändile nime välja,“ arvas Silva. „Hea nimi on pool võitu!“

Ludviine pakkus bändi nimeks Lexus. Silva arvas, et parim oleks Terevere Big Band, Maarit soovitas meie eesnimede kokkupanemist: LudSiMaaKad, aga sai ise kohe aru, et „maakad“ kõlab ikka väga tropilt. Pärast tunniajalist vaidlust leiutasime hea

nime: Kaneeli Judoka – see kõlas niisama hästi nagu Vanilla Ninja või Spice Girls!

Siis jõudis koju Maariti ema, kes kandas Maariti „jalamaid koolitöid tegema“, mis oli peeneks vihjeks, et Kaneeli Judokal on aeg lahku minna, iga roju oma koju... Otsustasime siis, et igaüks mõtleb hommikuks oma laulu välja ja enne kontserti õpetame need üksteisele selgeks.

Hommikul selgus, et olime kõik neljakesi leitanud ühe ja sama laulu. Selle nimi oli „When The Indians Cry“, ja igatahes sai meile osaks võimas aplaus ja terve trobikond südameid. Meist rohkem südameid said ainult üheksandikud, kes Heigo juhtimisel esitasid oma bändiga Cryers laulu, mille nimi oli... üllatus, üllatus... „When The Indians Cry“! Cryersi viis esikohale see, et Heigo mängis päriselt kitari ja manas näole meisterlikult valulisi grimasse. Aga küll me neile kunagi ära teeme – igatahes on meil tipp-lõpp-viimase peal bändi nimi! Kogu maailm on varsti Kaneeli Judoka ees sillas – indiaanlased nutavad ja Terevere küla rökkab rõõmust!

Kadri Tereverest

Tere, lind!

Kukeleegu, kikerikii, kukeaasta algabki!

Idamaade kalendri kohaselt annab veebruari alguses ahv valitsemisohjad üle kukele, täpsemalt öeldes algab nüüd sinise (mõnede arvates aga rohelise) puukuke aasta. Kõlab nagu mingi mänguvasja nimi, kas pole? Silme ette tuleb puust kukk, mis on kogemata värvipotti kukkunud...

■ Kas meie kuked lähevad nüüd tähtsust täis?

Tegelikult ei saa me kalendri sümbolitena võtta oma kandi loomi, vaid peaksime ikka kalendri tekkimise algregiooni minema: Kagu-Aasias on näiteks ahve väga palju, kuid eelmise aasta valitseja oli kahtlemata hanuman – tamiili, hindu ja singaleesi keeles kasutatakse selle liigi kohta sama sõna. See on väga tark ja mütoloogias tähtis nutikas pärdik, kes pole inimeste suhtes pahatahtlik, kuid tembutama on ta kange ja käitumiselt äraarvamatu.

Kogu maailma kanad-kuked kuuluvad kanaliste seltsi.

Kanaliste seltsis on omakorda seitse sugukonda, faasanlased, kelle hulka kuuluvad meiegi kanad-kuked, on nendest suurim. Muide, isalinnu kohta öeldakse "kukk" ikka ainult kanalistest kõneldes, näiteks varblasepatat või kotkaisu me kukkedeks ei nimeta. Oleks ju päris naljakas öelda "kanakullikukk"!

Kukeaastal tuleks tähtsaks pidada bankivat ehk punakuldkana – see on meie

kodukanade-kukkede esivanema liik, mis on pärit Lõuna-Indiast. Aga oma teekonnal läbi Tiibeti ja Himaalaja Hiinasse ning Koreasse muutus bankiva kuju ja rikastus igasuguste seal maal elavate teiste faasanlaste omadustega. Just Kagu-Aasia on kõige ilusamate kanaliste seltsi liikide kodumaa: hiina kuldfaasan, bima faasan, taivani faasan...

Seal elab ka sini-kõrvukfaasan, kes on haruldane selle poolest, et selle liigi isasja emaslind näevad välja täpselt ühtemoodi.

Tavaliselt kekkavad ju kuked uhkete sabasulgedega, kanad aga on väga tagasihoidlikud. Lastega, keda võib olla kuni 25 tükki, tegelevad teiste faasanlaste peredes ainult kanad. Sini-kõrvukfaasan on haruldane selle poolest, et tema peres tegelevad tibukestega nii ema kui ka isa, ja seega ei saa kukedki liiga silmatorkavad olla – kaitsevärvus aitab neil vaenlaste eest hoiduda.

Neid faasaneid on jäänud väheseks – linde hävitati palju, kuna nende kauneid pitsilisi sabasulgi kasutasid hiinlannad peakaunistusteks.

Minu meelest ongi algamas just selle linnu aasta!

■ Kukk hoolitseb pere eest

Tavaliselt on kukkede ülesandeks valvata oma peret ja anda hädaohu korral signaali. Kukk lendab aietaiba otsa ja sirutab oma keha välja nagu teeviida või noole, mis osutab rebase või kulli poole ning kuulutab valjusti: "Kikerikii! Hädaoht on sealt-sealt lähemas!"

Ta on välimuse poolest nii silmatorkav,

Reet Rea

et iga kana ja tibuugi saab kohemaid aru, et tuleb peitu pugeda. Seejärel peitub hoiataja ise ka põõsastesse või hüppab puu otsa.

Arvatakse, et kanad-kuked ei lenda – kaugele ei lenda nad tõesti, kuid tegelikult on neil olemas imepärane oskus tiivadega kiiresti pekseldes lennata raketi kombel püstloodis üles – nende tiivad ja võimsad rinnalihased on just selleks arenenud. Näiteks hani või part peavad lendutõusmiseks hoojooksu tegema.

Väga huvitav lind on kuninglääkfaasan, kes elab Himaalajas. Kana on väga tagasihoidlik ja hoidub koos lastega rohu sisse või kivide taha. Kui aga kukk annab püstloodis kõrgele üles lennates märku, siis poeb kogu pere kiiresti peitu. Kukk juhib vaenlase tähelepanu enda peale ning kui kana koos tibudega on peitu pugunud, langetab ta end põõsastikku ja kaob nagu tina tuhka. Ja kuninglääkfaasan on tõepoolest silmatorkav oma kaunite, metallselt läikivate sulgedega!

Kui bankivast sai kodukukk, siis sai temast tubli, vapper, hoolitsev ja rüütellik pereisa. Kui palju ta karjas kanu ka poleks – kukk tunneb, et peab kandma vastutust igaühe eest! Valjuhäälselt tegutseb ta ka oma pere juhendamiseks.

Järg lk.43

Sini-kõrvukfaasan.

Lugu mustkunstnikust ja ta vapratest jänestest

Kirjastus Tänapäev korraldas mullu koos Eesti Lastekirjanduse Teabekeskuse ja ajakirjaga Täheke lastejutuvõistluse "Minu esimene raamat", mille võiduteosed nüüd hakkavad riburada ilmuma. Parimaks tunnustatud jutustuse "Ernesto küülikud" topeltautoriks on **Piret Raud** – topelt sellepärast, et Piret kirjutas jutu valmis ja joonistas selle juurde oma käega pildidki. Varem teadsimegi teda rohkem raamatuillustraatorina. Muuhulgas on Piret teinud illustratsioone nii oma isa Eno Raua kui ka ema Aino Perviku raamatutele.

...

Minule olid kõik küülikud võrdselt armsad, ei osanud mina küll üht teistele eelistada. Vahest Tutikest hoidsin teistest pisut enam, ta ju ikkagi tütarlaps.

Oma tööga sain ma väga hästi hakkama. Hoolitsesin oma väiksekeste eest, nagu oskasin. Vaatasin, et neil oleks kõht täis ja magamisase pehme. Viisin neid välja jalutama ja lugesin unejuttu.

Teised küülikutalitajad usaldasid hea meelega oma loomakesed minu hoolde. Siis, kui rahvamajas oli simman või tuli linnast kinobuss või oli mõni muu oluline kontsert või pidu, millest loobuda ei raatsitud.

"Kuule, Enn," nii kutsusid mind need, kellele Ernesto nime väljajätmine oli liiga raske, "pea õige meie murjanitel kah silm peal. Me käiks vaikselt ära. Tead, ei tahaks mingite kraenahkade pärast oma elu elamata jätta!"

Üle kahekümne aasta tublisid koduloomi

Säravas apelsinikarva rüüs jõudis lugejate ette eesti lastekirjanduse antoloogia järjekordne, neljateistkümnes köide. Kogumik kannab pealkirja "Tublid on kõik taluloomad" ja sisaldab läbilõiget viiekümne autori loomingust. Neist vanim – **Karl Ader** – on sündinud aastal 1903, noorim, **Andrus Kivirähk**, on temast aga kuuskümmend seitse aastat noorem. Kõiki selles raamatus esinevaid kirjanikke ühendab see, et nende lastekirjanduslik tegevus algas eelmise sajandi 80. ja 90. aastatel. Huvitavat lugemist on siin palju – seda jagub nii **Ott Arderi**, **Henno Käo**, **Valeria Räniku**, **Ilmar Trulli** kui ka **Edgar Valteri** fännidele!

Nii olingi õhtuti tihtilugu ainus inimene terves farmis. Tegelikult polnud mul selle vastu midagi. Mulle meeldis olla jänestega omapäi ning nendega tegelda. Korraldasime endale õige mõnusaid olemisi. Näktsime porgandeid ja kapsalehti, mis mul sellisteks puhkudeks alati varutud oli, ja olime kaua üleval. Õpetasin pisikestele oma mustkunstinippe. Varsti pugesisid nad juba vilunult sügavale minu kübarasse ja hüppasid seal efektse kaarega välja. Lisaks õpetasin neile pisut tantsimist, pisut sportvõimlemist, aga ka arvutamist ja viisakat käitumist. Kõike seda, mida arvasin ühel korralikul küülikul elus vaja minevat.

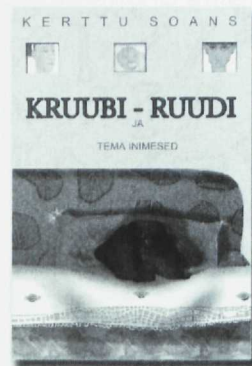
Kui katseaeg mööda sai, ütles ülemus Sass:

"Sa üllatasid mind, Ernesto. Oled väärt tööinimene. Jätka saamas vaimus!"

© Piret Raud
© Tänapäev 2004

Kruubi-Ruudi kasvatab oma inimesi

Lasteraamatuid, milles tegutseb ka mõni neljajalgne söber, on alati huvitav lugeda. **Kerttu Soansi** juttu "Kruubi-Ruudi ja tema inimesed" saabub taksikutsikas perre veel enne laste sündimist ning seepärast saavutab ta majas eriti tähtsa koha. Kutsikale on küll eelmine pererahvas pannud nimeks Rudolf, kuid kuna ema kutsub teda Kruubiks ja isa Ruudiks, siis saab temast pikapeale hoopis Kruubi-Ruudi. Raamatust õhkab rohkesti kodusoojust ja koeraarmastust. Ka pildid, mille autoriks on kunstnik **Urmas Viik**, peaksid kõigile koerasõpradele meele järele olema.

...

Isa ajab ennast voodist välja, torkab sussid varvaste otsa ja läheb neid mööda põrandat paremini jalga lohistades koerale kööki järele. Natukese aja pärast on kosta hüüdeid: "Hiir! Ruudi, võta! Hiir! Hiir!"

Pole mingit kahtlust, et köögis on alanud jaht. Emal on uni silmist läinud, ta tõuseb voodist, jookseb paljajalu koerale ja isale kööki järele. Hoiab põnevusest isegi hinge kinni. Köögi uks on pärani ja isa märatseb harjavarrega hiirt taga ajada. Kruubi-Ruudi hüppab ka siia-sinna, kuidagi nagu muuseas. Siis läheb radiatori juurde, topib nina selle alla ja puhiseb seal tükk aega.

"Tubli, Ruudi!" hüüab isa, möödaminnes köögilauda eest ära lükates, et oleks parem hiirt jälitada. "Kindlasti on just seal see auk, kust nad sisse tulevad. Tubli, Ruudi! Sa oled tõeline jahimees!"

"Kes teil siin tubli on?" küsib ema isa jutule vahele. "Mu meelest on siin ainult üks tubli jahimees – ja see oled sina!"

Isa jääb vait ja togib harjavarrega külmetuskapi tagust. Puhiseb temagi, ninasõõrmed käivad lahti-kinni. Ema vaatab, et köögis on justnagu kaks koera, aga ei hakka seda välja ütlemata.

"Käes!" röögatab isa. "Ruudi, siia! Hiir! Siin! Siia!"

© Väike Vanker 2004

Dynamindi tüdrukud on särtsu täis!

Tere, Hea Laps! Räägin bändist, mis mulle väga meeldib – Dynamint!

See bänd ei sündinudki Tallinnas nagu enamusest poppidest ansamblistest, vaid hoopis Tartus, Halley Klubi juures. Halley klubi on loodud väga ammu, eelmisel sajandil ehk aastal 1984 – just siis nähti taevast kuulsat Halley komeeti. Ka Dynamint on väga kiiresti tõusnud tähebänd. Dynaminti kuulub 3 tüdrukut, kes on võitnud Halley Klubi konkursi "Halley Superstaar". Nüüdseks on bänd juba üle Eesti kuulsaks saanud ja kuulub plaadifirma TopTen juurde. Dynamindi lauljad on Mari-Liis, Taisi ja Evelin. Oktoobris

2004 ilmus nende esimene CD, millel on 14 laulu. Kõige populaarsemad nendest on "Klubi Paradiis" ja "Bemarivend", aga üks igaühel ole oma lemmiklood. Plaadil "Kevadhitt 2004" on Dynamindi lugu "Klubi Paradiis" ja kellel on DVD-mängija, see saab vaadata ka DVD-d "Eesti muusikavideod, vol 2", millel on sama laulu video-esitus. Uuel CD-l "Talvehitt 2005" esineb Dynamint lauluga "Tulen sinuga".

Anna-Maria Saue vallast

Tere!
Oleks tore, kui saaksite avaldada ajakirjas Dynamindi postri!
Saadan teile bändi liikmete ankeedid!

Mari-Liis

LAULJA ARTISTINIMI: Mari-Liis
HÜÜDNIMI: Mannu
SÜNNIPÄEV: 7.11
TÄHTKUJU: Skorpion
LEMMIKTEGEVUS VABAL AJAL: sõpradega koos olemine
HOBID: muusikakool, laulustuudio
LEMMIKBÄND: neid on palju ja eri valdkondadest: trance, hip-hop, r&b jne...
LEMMIKFILM: "Freaky Friday", "Bad Boys 2"
LEMMIKSPORDIALA: rulluisutamine
LEMMIKSÖÖK, -JOOK: McDonaldsi toidud, Vichy, Ace.
ÕED-VENNAD: õde Laura

Taisi

LAULJA ARTISTINIMI: Taisi
HÜÜDNIMI: Tassu
SÜNNIPÄEV: 17.01
TÄHTKUJU: Kaljukits
LEMMIKTEGEVUS VABAL AJAL: sõpradega koos olemine ja laulmine
HOBID: muusikakool, laulustuudio, Halley klubi
LEMMIKBÄND: DMX jne...
LEMMIKFILM: Bad Boys, Rush Hour, Ring
LEMMIKSPORDIALA: rattaga sõitmine, 60m jooks
LEMMIKSÖÖK-JOOK: friikartulid ja apelsinimahla
ELU SUURIM SAAVUTUS: 2000.a. Laulukarusselli võit

Dynamindi kodulehekülgi:

www.topten.ee/dynamint,

<http://www.halleysuperstaar.com/dynamint/index.php>

Bändi liikmetel on ka rates aadressid, kes soovib võib uurida.

Soovin Dynamindile suurt edu!

Barbara Toolo Võrust

Evelin

LAULJA ARTISTINIMI: Evelin
HÜÜDNIMI: Effu
SÜNNIPÄEV: 18.05
TÄHTKUJU: Sõnn
LEMMIKTEGEVUS VABAL AJAL: sõpradega möllamine, tantsimine
HOBID: fotode kogumine ja pildistamine
LEMMIKBÄND: Linkin park, DMX, Busted, G-Unit
LEMMIKFILM: "Thirteen", "Freaky Friday"
LEMMIKSPORDIALA: ujumine
LEMMIKSÖÖK-JOOK: pastaroad, friikartulid, Sprite

Kuigi Dynamindis võib selle numbriga tegemise ajal täheldada väikest dünaamikat, säravat bändi fännide rõõmuks postri endises hiilguses.

Tiina Sinisoo Rakverest oli Hea Lapse algusaastatel üks aktiivsematest kirjasatjatatest: ta oli kiire kirjutama ja osav joonistama. Tiina meisterdas ise koguni raamatuid. Millega ta praegu tegeleb, sellest saame kohe teada.

Tiinat huvitavad keeled

■ Kui vanalt alustasid Heale Lapsele kirjutamist?

Alustasin Heale Lapsele kirjutamist umbes 6aastaselt. Päris täpselt ei mäleta, milline oli esimene kirjatöö, mille saatsin.

Emä rääkis, et see oli mingi koeraluuletus, kuid mul endal on selged pildid ühest merineitsiraamatust, mida ma suure innuga tegin. Hea Laps on ikkagi suurepärase lasteajakiri, kuhu iga laps võib kaastöid saata ning ka auhindu võita. Kõige rohkem meeldis mulle omal ajal ka see, et erinevalt väljaannetest, kus pidi loosiõnnele lootma, võimaldas ja võimaldab Hea Laps siiaaani lastel oma pead tööle panna ja auhindu võita. Võitsin iga-suguseid auhindu – nukke, raamatuid, puzzle jne. Kõige rohkem on mulle siiani meelde jäänud üks Kupi-nimeline kaisuloom, mille üle oli mul tõsiselt hea meel, sest omal ajal figureerisid lemmikmultikade ja -koomiksite tegelaste hulgas ka ju Miki Hiir, Kupi, Donald jt.

Mäletan veel, et enne Heale Lapsele kirjutama hakkamist ja kooliminemist elasin vanaema juures maal ning Vikerraadiost tuli vist pea igal hommikul lastesaade "Hom ja Mik", mida tegi Venno Loosaar koos kelle-gagi, kelle nime ma kahjuks ei mäleta. See oli ka tõsiselt tore saade, mida kuulasin huviga.

Selles suhtes on ikka üsnagi kurb, et tänapäeval pole sellist noorteajakirja, nagu oli kunagi Noorus, mis

võiks olla järjeks Hea Lapse sihtgrupile. Praegugi veel on üsna huvitav lugeda vanu Noorusi, näha seal noorte luuletajate seas mõnda tuttavat nime ja saada teada erinevast muusikast ja sündmustest.

...

Talvehääled on kõlamas väljas.

Lumevaibad on korrakski maas...

Lehesahinat enam ei kosta, on vaibus sügistuul taas.

Lumi langemas vaikselt ja hellalt, paitades igihaljaid igaviku puid. Need seavad paika kõik aastaajad, kuid nende asukohta keegi ei tea.

Nad asuvad sügavamas laanes, kuhu niisama keegi ei pääse. Sinna võid pääseda vaid uneriigis – kui oled hea, siis Unemati sind sinna viibki.

Lumetusuga uinuvad kõik lilled ning kaovad kõik puudelehed. Lumetusuga talv on saabunud, järjekordselt kolmeks kuuks meile maabunud.

■ Kelleks tahtsid tollal saada?

Tollal oli kindel soov saada arstiks, kirurgiks või siis keeleõpetajaks. Veel oli suur unistus mängida sümfooniaorkestris.

■ Mitmendas klassis õpid praegu?

Praegu õpin 11. klassis ning leian, et arsti, veel vähem kirurgi, minust tõenäoliselt ei saa, kuna reaalinetes ma eriti tugev ei ole.

■ Missugused on Sinu tulevikuplaanid?

Tulevikuplaanid pole veel kuigi täpselt paigas, kuid tõenäoliselt plaanin edasi tegelda keeltega. Hiljuti hakkasin rootsi keelt õppima ja eks paistab: kui ilusti hakkama saan, siis võibolla jäängi selle juurde. Vabal ajal meeldib veel õmmelda, kuid arvan, et elukutseliseks ma ei hakka. Ühesõnaga loodan edasi tegelda keelte- või siis rahvaluule alal. Tahaksin tänada Leelo Tunglat ja üldse Hea Lapse toimetust, et selline tore ajakiri ikkagi eksisteerib! Jõudu ja jaksu teile edaspidiseks!

■ Kas kirjutad ka praegu luuletusi?

Sellega pole ma pidevalt tegelema, aga vahel ikka kirjutatan.

Tiina Sinisoo

Tere, lind!

Algus lk.39

■ Miks kukke peetakse aabitsalinnuks?

Kukk on nii usinuse kui südametunnistuse sümbol. Aabitsalinnuks sobib ta just selle pärast, ja küllap on tähtis seegi, et ta on väga varane ärkaja ja teiste ärataja.

Kuna kukk on suur õpetaja, siis läheb kukeaastal kindlasti koolis paremini just neil lastel, kes oskavad oma õpetaja "Kukeleegu!" hüüdmist hästi tähele panna. Õpetaja peab nagu kukki õpilaste tähelepanu maksimaalselt köitma – vanasti sunniti üsna karmilt lapsi tähele panema. Ka kikkad kasutavad korraloomiseks noka- või kannuste jõudu. Nagu kukk, nii asub ka õpetaja teiste ees ja veidi kõrgemal positsioonil.

Mulle meenutavad küll kuked ka poliitiku, kes vehivad tiibadega ja püüavad endale tähelepanu, et siis oma sõnum teiste ette kireda.

Näiteks Cicero oskas käituda roomlaste jaoks tähtsa kuke-na, kui ta paljastas vandenõu, milles osalesid suured-tähtsad

isikud. Cicero ronis Palatinumi

kõige kõrgemale kohale, tõstis käe ja hüüdis: "Vive-runt!" (Nad elasid oma aja ära!) – ainsa sõnaga tegi ta teatavaks, et vandenõulased pole enam probleemiks.

■ Kust kanad-kikkad Eestisse on toodud?

Pärit on kuked-kanad Indiast, kust nad toodi Euroopasse umbes 5000 aastat tagasi. Eestisse tulid kanad kindlasti enne sakslasi, võimalik, et koos taanlastega, aga võib-olla ka enne seda.

Euroopasse jõudsid kanad-kuked küllaltki ammu, igatahes enne kassi. Pakun, et

Kuldfaasan.

see võis juhtuda 2500 aastat tagasi.

Vanas Roomas oli kukkedel-kanadel igatahes üsna tähtis koht! Rooma leegionäride otsused, kas lahingut pidada või mitte, sõltusid, muide, pühade kanade ennustustest. Pühad kanad koos kukega olid leegionäridel suures puuris alati kaasas ja ennustajad pidasid kanade käitumist silmas. Oluline oli see, kas kanad asusid nokkima lääne- või põhjapoolseid raasukesi – selle järgi paigutati ka väeosad ja mõeldi välja lahinguplaanid. Nii et kanad olid lausa prohvetlikud linnud!

Seejuures aga pole teist kodulindu, kes oleks nii tootlik kui kodukana! Eurooplased sattusid muidugi suurde vaimustusse, nähes sellist odavat ja head hommikueine saamise võimalust nagu kanamunad!

■ Miks mõnede kirikute tippudes on risti asemel kukk?

Katoliku ja vene õigeusu kirikuid ehitatakse ainult ristidega, kukke kasutatakse luterlike kirikute juures südametunnistuse sümbolina: see meenutab aega, kui Peetrus ütles Jeesusest kolm korda lahti, enne kui kukk jõudis kireda. Tuvi ja kukk on piibliraamatus sümbolitena tähtsal kohal! Kikkad on tegelikult asjalised paljudes usundites.

Kukke kasutatakse, muide, ka woodoo rituaalide juures, kukeverest sõltub väga palju. Kukk on lahutamatult seotud evangeeliumi ja püha Peetrusega, kuid maagias on must kukk kurjade jõudude meelitamiseks ja rahustamiseks kõige sobivam ohver. Nii et kukk võib olla nii väga lind kui (musti sulgi kandes) ka saatana käsilane.

■ Kas kuked-kanad sobivad praegugi prohvetiteks?

Tegelikult on inimkonnal kõigilt loomadelt ka tänapäeval palju õppida. Näiteks enne kohutavat tsunaamit panid Tseiloni saare kaitseala rahvusparkis kõik loomad tähele tarku elevant, kes kuulsid infraheli hoiatust, mis levis juba mitu tundi enne katastroofi, ja läksid kõrgetele küngastele. Teised loomad järgesid neile kohe – ning neljajalgset pääsesid õnnetustest, mis inimesi tabasid. Inimesed kaotavad tsivilisatsiooniga harjudes ohutunde: sellal kui loomad juba otsisid pelgupaika, ruttasid turistid mere tagasitõmbumist vaatama ja pildistama... Planeet aga ei korralda inimestele show'sid...

Meie esivanemad panid inimesed loomade käitumist rohkem tähele ja seadsid oma elu looduse järele. Praegu on inimestel tarvis tegelda teleri vaatamise ja showbusinessiga, loodus on muutunud paljude meelest tähtsusetuks. Kuid ometi meenutab loodus ennast vahel vägagi tõsiselt...

Kukk on suur hoiataja – me ei tohi olla arad, kuid arukas on olla ettevaatlik ja tähelepanelik, siis õpime eluga toime tulema nagu targad loomad. Hoiame kukeaastal silmad lahti nii üksteise kui ka looduse suhtes!

Aleksei Turovski

Hübriid.

clikitsTM

Südamed, tähed ja lilled -
uute Clikits komplektidega
kujundad ise endale
oma laheda stiili.

Klõpsi nagu meeldib!

DRR P.E.B. 2005.2
P₂L1378

Miksi omavahel võtmehoidja,
käevõru ja kaelakee.

**Osale võistluse!!
Loosi läheb 6 Clikits
komplekti.**

Mitu erinevat võtmehoidjat leiad leheküljelt?
Õige vastus tähistab ristiga!

1 2 3

Nimi: _____

Adress: _____

Vastus saada hiljemalt
5. märtsiks aadressil:
Hea Laps, Harju 1,
10146 Tallinn

www.CLICKITS.com